

1. OSA

RAHVUSVAHELINE PATENDIKLASSIFIKATSIOON

Kaheksas redaktsioon (2006)

Põhitasand

Juhend

I. EESSÕNA

IPC eesmärgid; IPC ajalugu; IPC reform; abi klassifikaatori kasutamisel

1. Rahvusvahelise patendiklassifikatsiooni Strasbourg'i kokkulepe (1971), mis jõustus 7. oktoobril 1975, annab üldise klassifikatsiooni leiutiste klassifitseerimiseks patentide jaoks, mille hulka kuuluvad avaldatud patendi taotlused, leiutaja sertifikaadid, kasuliku mudeli tunnistused ja sertifikaadid (edaspidi "patendidokumendid"). Vastavalt kokkuleppe artiklile 1 asutati spetsiaalne (IPC) liit. Rahvusvahelisele patendiklassifikaatorile viidatakse edaspidi kui Klassifikaatorile või IPC-le.
2. Klassifikaator on koostatud inglise ja prantsuse keeles, mõlemad tekstid on võrdselt autentset.
3. Vastavalt Strasbourg'i kokkuleppe artiklile 3(2) võib Klassifikaator olla välja antud ka muudes keeltes. Klassifikaatori 7. redaktsiooni täistekst anti välja hiina, horvaatia, tšehhi, taani, saksa, ungari, jaapani, korea, poola, rumeenia, vene, serbia ja hispaania keeles.
4. Vastavalt Strasbourg'i kokkuleppe artiklile 4(5) sätestati, et rahvusvahelise klassi tähisele eelneva sõnaühendi "*International Patent Classification*" ("Rahvusvaheline patendiklassifikaator") asemel võib Klassifikaatori alusel klassifitseeritud avaldatud patendidokumentides kasutada sama sõnaühendi lühendit "Int.Cl."
5. Alates 2006. aastast näidatakse käesoleva Klassifikaatori alusel klassifitseeritud avaldatud patendidokumentides Klassifikaatori redaktsiooni numbrit ümarsulgudes esitatud aastaarvuga lühendit "Int.Cl." järel (vt allpool punkti 161). IPC eelmistes redaktsioonides kuni seitsmenda redaktsioonini näidati redaktsiooni numbrit peamiselt araabia numbriga ülaindeksi kujul, mis oli trükitud vahetult lühendit järel. Seega oli vastavalt viiendale redaktsioonile klassifitseeritud dokumendis lühendiks Int.Cl.⁵ jne. Sealjuures, kui klassifitseeritud oli vastavalt esimesele redaktsioonile, ei näidatud araabia numbrit ülaindeksina, vaid selle tunnuseks oli ainult Int.Cl.

IPC EESMÄRGID

6. Klassifikaatori, mis on patendidokumentide klassifitseerimise rahvusvaheliselt ühtseks vahendiks, peamine eesmärk on efektiivse otsingutööriista kehtestamine patendidokumentide otsimiseks/leidmiseks intellektuaalomandiga tegelevate ametite ja teiste kasutajate poolt, et hinnata patenditaotlustes esitatud tehniliste lahenduste uudsust ja leiutustaset või mitte-endastmõistetavust (sealhulgas tehnilist uudsust ning leiutise kasulikke tagajärgi ja kasulikkust).
7. Sellele lisaks on klassifikaatori olulised funktsioonid:
 - (a) olla vahend patendidokumentide süstematiseerimiseks, et hõlbustada juurdepääsu nendes sisalduvale tehnilisele ja õiguslikule teabele;
 - (b) olla teabe valikulise levitamise baas kõikide patendiinformatsiooni kasutajate jaoks;
 - (c) olla baas teatud tehnikavaldkonna tehnika taseme kindlaksmääramiseks;
 - (d) olla baas tööstusomandi statistika koostamiseks, mis omakorda võimaldab hinnata eri valdkondade tehnilist arengut.

IPC AJALUGU

8. Klassifikaatori esimene väljaanne koostati vastavalt Euroopa patendikonventsiooni määrustele leiutiste rahvusvahelise patendiklassifikaatori kohta 1954. aastal. 1. septembril 1968 avaldatud rahvusvahelist (Euroopa) leiutiste patendiklassifikatsiooni hakati pärast Strasbourg'i kokkuleppe allakirjutamist, alates 24. märtsist 1971 nimetama Klassifikaatori esimeseks redaktsiooniks ja sellele vastavalt viitama.
9. Klassifikaatorit on regulaarselt ümber töötatud, et parandada süsteemi ja võtta arvesse tehnika arengut.

10. Klassifikaatori esimene redaktsioon kehtis 1. septembrist 1968 kuni 30. juunini 1974, teine – 1. juulist 1974 kuni 31. detsembrini 1979, kolmas – 1. jaanuarist 1980 kuni 31. detsembrini 1984, neljas – 1. jaanuarist 1985 kuni 31. detsembrini 1989, viies – 1. jaanuarist 1990 kuni 31. detsembrini 1994, kuues – 1. jaanuarist 1995 kuni 31. detsembrini 1999. Seitsmes redaktsioon kehtis 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2005. Käesolev kaheksas redaktsioon (2006) hakkab kehtima alates 1. jaanuarist 2006.

IPC REFORM

11. Klassifikaator loodi ja seda arendati palju aastaid peamiselt kui paberkandjal teabevahendit. Muudatused klassifikaatori ülesehituses ning redigeerimise meetodites ja rakendamises olid vajalikud selleks, et tagada selle tõhus ja efektiivne kasutamine elektroonilises keskkonnas.

12. Nimetatud põhjusel otsustasid IPC Liidu liikmesriigid käivitada klassifikaatori reform ja kehtestada ümber-
töötamise üleminekuperiood, mille jooksul teostatakse paralleelselt nii klassifikaatori redigeerimine kui ka reformi tõttu vajalikud muudatused. Ümbertöötamise üleminekuperiood algas 1999. aastal ja reformi põhiperiood lõppes aastal 2005.

13. Reformi tulemusena on Klassifikaatoris tehtud järgmised suured muudatused:

- (a) Klassifikaator on jaotatud põhitasandiks ja edasiarendatud tasandiks, et paremini rahuldada erinevate kasutajarühmade vajadusi;
- (b) põhitasandile ja edasiarendatud tasandile kehtestati erinevad ümbertöötamise meetodid, nimelt kolmeaastane ümbertöötamistsükkel põhitasandile ja pidevalt toimuv ümbertöötamine edasiarendatud tasandile;
- (c) kui Klassifikaator on ümber töötatud, klassifitseeritakse patendidokumentid ümber vastavalt muudetud põhitasandile ja edasiarendatud tasandile;
- (d) täiendavad andmed Klassifikaatori kirjete illustreerimiseks ja nende detailsemaks selgitamiseks, nagu näiteks klassifitseerimisekirjeldused, keemilised struktuurvalemid ja graafilised illustratsioonid, informatiivsed viited on esitatud Klassifikaatori elektroonilises kihis;
- (e) klassifitseerimise üldised põhimõtted ja reeglid on uuesti läbi mõeldud ja vajaduse korral muudetud.

14. Klassifikaatori kaheksas redaktsioon (2006) on selle esimene redaktsioon pärast reformi põhiperioodi. Klassifikaatori arendamise käigus tulevikus arendatakse ja täiendatakse reformist tulenevaid uusi elemente.

ABI KLASSIFIKAATORI KASUTAMISEL

15. Käesolev juhend (edaspidi Juhend) püüab lihtsas sõnastuses ja näidete abil kirjeldada, kuidas klassifikaatorit klassifitseerimiseks või patendidokumentide otsimiseks kasutada. Täiendavateks abivahenditeks klassifikaatori kasutamisel on:

- (a) IPC märksõnade loend, mis on koostatud inglise ja prantsuse keeles, samuti teistes keeltes;
- (b) spetsiaalne väljaanne (pealkirjaga “Muudatuste vastavuse loend”), mis annab teavet, kuidas vastavat ainet on klassifikaatori ümber-
tegemise tulemusena klassifikaatoris teisaldatud ühest kohast teise. Esimene loend (avaldatud 1980) sisaldab teise redaktsiooni muudatusi, teine loend (avaldatud 1984) sisaldab kolmanda redaktsiooni muudatusi, kolmas loend (avaldatud 1989) sisaldab neljanda redaktsiooni muudatusi, neljas loend (avaldatud 1994) sisaldab viienda redaktsiooni muudatusi, viies loend (avaldatud 1999) sisaldab kuuenda redaktsiooni muudatusi ning lõpuks kuues loend (avaldatud 2005) sisaldab seitsmenda redaktsiooni muudatusi. Need väljaanded võivad olla kasutajale abiks klassifikaatori teise, kolmanda, neljanda, viienda, kuuenda, seitsmenda ja kaheksanda redaktsiooni kasutamisel.

16. Abi klassifikaatori kasutamisel ja teave ümber-
tegemise käigus teisaldatud ainese kohta on kättesaadav ka CD-ROMil “IPC:CLASS”, mille on välja andnud WIPO rahvusvaheline büroo tihedas koostöös Saksa patendiametiga, Vene patendi- ja kaubamärgiagentuuriga ning Hispaania patendi- ja kaubamärgiametiga. Klassifikaatori seitsmenda redaktsiooni CD-ROM “IPC:CLASS”, mida on võimalik hankida WIPOst, sisaldab kõiki seitset re-

daktsiooni inglise ja prantsuse keeles, mõnda redaktsiooni saksa, vene ja hispaania keeles, märksõnade loendit, teavet muudatuste kohta ning andmeid kõikide klassifikaatoris kasutatud sümbolite kohta.

17. Klassifikaatori internetiversioonis, mis on kättesaadav WIPO veebilehel (www.wipo.int/classifications), on esitatud kaheksanda redaktsiooni (2006) ametlik väljaanne. Võrreldes trükiversiooniga (vt allpool punkti 30) sisaldab internetiversioon Klassifikaatori täisteksti inglise ja prantsuse keeles. IPC elektrooniline väljaanne sisaldab lisateavet, mis hõlbustab Klassifikaatori kasutamist, nagu näiteks klassifitseerimiskirjeldusi, informatiivseid märkusi, keemilisi valemeid ja graafilisi illustratsioone (vt allpool punkte 44 kuni 51). WIPO IPC veebilehel on ära toodud ka ametlik IPC märksõnade loend inglise ja prantsuse keeles ning käesoleva Juhendi elektrooniline versioon. Nimetatud veebilehel on kättesaadavad ka IPC varasemad redaktsioonid, samuti mitmesugune selgitav materjal, näiteks üldine teave IPC kohta ja “Juhised ainese määratlemiseks kohustuslikuks ja mittekohustuslikuks klassifitseerimiseks”, mis võib Juhendile olla kasulikuks lisaks.

18. Kontaktaadress suhtlemiseks Klassifikaatorit puudutavates küsimustes on:

World Intellectual Property Organization (WIPO)
34, chemin des Colombettes
CH-1211 Geneva 20 (Switzerland)
E-post: ipc.mail@wipo.int

II. KLASSIFITSEERIMISSÜMBOLITE ESITUSVIIS

Valdkond; klass; alaklass; rühm; täielik klassifitseerimissümbol

VALDKOND

19. Klassifikaator sisaldab teadmiste kogumit, mida saab pidada leiutispatentide iseloomulikuks alaks, jagatuna kaheksasse valdkonda. Valdkonnad on Klassifikaatori hierarhia kõige kõrgem tasand.

- (a) **Valdkonna tähis** – iga valdkond on tähistatud ühe suurtähega A-st kuni H-ni.
- (b) **Valdkonna nimetus** – valdkonna nimetus näitab valdkonna sisu kõige laiemas tähenduses. Kaheksa valdkonda on nimetatud alljärgnevalt:
 - A INIMESTE ELULISTE VAJADUSTE RAHULDAMINE
 - B TEHNOLOOGILISED PROTSESSID; TRANSPORT
 - C KEEMIA; METALLURGIA
 - D TEKSTIIL; PABER
 - E PÜSIKONSTRUKTSIOONID
 - F MEHAANIKA, VALGUSTUS, KÜTMINE, RELVAD, LÕHKAMINE
 - G FÜÜSIKA
 - H ELEKTER
- (c) **Valdkonna sisu** – iga valdkonna nimetusele järgneb tema peamiste alajaotuste nimetuste kokkuvõte.
- (d) **Osavaldkond** – informatiivsed pealkirjad valdkonna sees võivad moodustada osavaldkondi, mis on nimetused ilma klassisümboliteta.

Näide: Valdkond A (INIMESTE ELULISTE VAJADUSTE RAHULDAMINE) sisaldab järgmisi osavaldkondi:
PÕLLUMAJANDUS
TOIDUAINED; TUBAKAS
ISIKLIKUD TARBESEMED VÕI KODUKAUBAD
TERVIS; MEELELAHUTUS

KLASS

20. Iga valdkond on jagatud klassideks, mis on Klassifikaatori hierarhia teine tasand.

- (a) **Klassi tähis** – iga klassi tähis koosneb valdkonna tähisest, millele järgneb kahekohaline arv.
Näide: H01
- (b) **Klassi nimetus** – klassi nimetus näitab klassi sisu.
Näide: H01 ELEKTRISEADMETE PÕHIELEMENDID
- (c) **Klassi loend** – mõnedel klassidel on olemas loend – klassi sisu informatiivne kokkuvõte, mis annab laia ülevaate klassi sisust.

ALAKLASS

21. Iga klass koosneb ühest või mitmest alaklassist, mis on Klassifikaatori hierarhia kolmas tasand.

- (a) **Alaklassi tähis** – iga alaklassi tähis koosneb klassi tähisest, millele järgneb üks suurtäht.
Näide: H01S
- (b) **Alaklassi nimetus** – alaklassi nimetus näitab võimalikult täpselt alaklassi sisu.
Näide: H01S STIMULEERITUD KIIRGUST KASUTAVAD SEADMED
- (c) **Alaklassi loend** – suuremal osal alaklassidel on olemas loend – klassi sisu informatiivne kokkuvõte, mis annab laia ülevaate alaklassi sisust. IPC elektrooniline väljaanne võimaldab kasutajal kuvada alaklassi sisu ka ainese kompleksuse järgi järjestatuna (vt allpool punkti 52).

- (d) **Vahepealkiri** – kui suur osa alaklassist on seotud ühe ühise ainesega, võib selle osa alguses olla vahepealkiri, mis viitab sellele ainesele.

RÜHM

22. Iga alaklass on jagatud osadeks, mida nimetatakse rühmadeks, mis võivad olla kas pearühmad (Klassifikaatori hierarhia neljas tasand) või alarühmad (Klassifikaatori hierarhia madalamad tasandid, mis sõltuvad pearühma tasandist).

- (a) **Rühma tähis** – iga rühma tähis koosneb alaklassi tähisest, millele järgneb kaks kaldkriipsuga eraldatud arvu.
- (b) **Pearühma tähis** – iga pearühma tähis koosneb alaklassi tähisest, millele järgnevad ühe- kuni kolmekohaline arv, kaldkriips ja number 00.
- Näide: H01S 3/00
- (c) **Pearühma nimetus** – pearühma nimetus piiritleb ainevälja alaklassi sisu piires täpsemalt, mis võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel. Pearühmade tähised ja nimetused on Klassifikaatoris trükitud rasvases kirjas.
- Näide: H01S 3/00 Laserid
- (d) **Alarühma tähis** – pearühma alajaotused on alarühmad. Iga alarühma tähis koosneb alaklassi tähisest, millele järgnevad pearühma ühe- kuni kolmekohaline number, kaldkriips ja vähemalt kahest numbrist koosnev arv, mis ei ole 00.

Näide: H01S 3/02

Igat kolmandat või järgnevat numbrit kaldkriipsu järel tuleb võtta kui järgneva numbrü kümnenndikku, st 3/036 peab paiknema 3/03 järel ning 3/04 ees, ning 3/0971 peab paiknema 3/097 järel ja enne 3/098.

- (e) **Alarühma nimetus** – alarühma nimetus piiritleb ainevälja pearühma sisu piires täpsemalt, mis võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel. Üks või mitu punkti nimetuse ees näitavad alarühma hierarhilist tasandit, st näitavad, et iga alarühm moodustab lähima ülalasuva rühma, millel on üks punkt vähem, alajaotuse (vt allpool punkte 25-28). Alarühma nimetus on sageli terviklik väljend ja sellisel juhul algab see suure tähega. Kui alarühma nimetus on eelneva kõrgemalasuva vähemtaandatud rühma nimetuse järg, algab alarühma nimetus väikese tähega. Igal juhul peab alarühma nimetuse lugema aluvaks ja piiratuks selle rühma nimetusega, millest see alarühm taandub.

Näiteid: H01S 3/00 Laserid

H01S 3/14 • mida iseloomustavad aktiivse ainenä kasutatud materjalid

Alajaotuse 3/14 nimetust tuleb lugeda nii: Laserid, mida iseloomustavad aktiivse ainenä kasutatud materjalid.

H01S 3/05 • Optiliste resonatorite ehitus või kuju

Alajaotuse 3/05 nimetus on terviklik väljend, kuid vastavalt hierarhilisele asendile on selle alarühma kehtivuse piiriks laserite optiliste resonatorite ehitus või kuju.

TÄIELIK KLASSIFITSEERIMISSÜMBOL

23. Täielik klassifitseerimissümbol on märkide kombinatsioon, mis koosneb valdkonda, klassi, alaklassi ja peavõi alarühma näitavatest tähistest.

Näide:

A	01	B	33/00	Pearühm – 4. tasand
Valdkond – 1. tasand	Klass – 2. tasand		või 33/08	Alarühm – kõige madalam tasand
		Alaklass – 3. tasand		
			Rühm	

III. KLASSIFIKAATORI HIERARHILINE STRUKTUUR

Hierarhia põhiprintsiip; IPC kaks tasandit – põhitasand, edasiarendatud tasand

24. IPC on hierarhiline klassifitseerimissüsteem. Madalamate hierarhiliste tasandite sisu on nende ülemiste hierarhiliste tasandite, millest vastavad alumised tasandid lähtuvad, sisu alajaotus.

HIERARHIA PÕHIPRINTSIIP

25. Klassifikaator jaotab terve tehnilise teabe kogumi, kasutades hierarhilisi tasandeid, st valdkonda, klassi, alaklassi, rühma ja alarühma hierarhia kahanevas järjestuses.

26. Alarühmade sees on hierarhia määratud üksnes nende nimetusele eelnevate punktide arvuga, st nende allumise (taande) tasandiga, mitte aga alarühmade numeratsiooniga.

Näide: G01N 33/483 • • Bioloogilise materjali füüsikaline analüüs
33/487 • • • vedela bioloogilise materjali
33/49 • • • • veri (vere)
33/50 • • Bioloogilise materjali, näiteks vere keemiline analüüs

See näide näitab, et kolmenumbriine kolme-punkti-alarühm 33/487 on hierarhiliselt kõrgem kui kahenumbriine nelja-punkti-alarühm 33/49, ja kolmenumbriine kahe-punkti-alarühm 33/483 on samal hierarhilisel tasandil nagu kahe-punkti-alarühm 33/50.

27. Rühma nimetusele eelnevad punktid on ühtlasi kasutusel ka hierarhiliselt kõrgemate (vähemtaandatud) rühmade nimetuste asemel, et vältida kordamist.

Näide: H01S 3/00 Laserid
3/09 • Meetod või seade ergastamiseks, näiteks pumpamiseks
3/091 • • optilise pumpamise teel
3/094 • • • koherentse valguse abil

Ilma hierarhilisi tasandeid kasutamata on alarühma H01S 3/094 nimetus niisugune: " Seade või meetod laserite optiliseks pumpamiseks koherentse valgusega."

28. Järgnevas näites on esitatud kuue-punkti-alarühma H01F 1/053 hierarhiline struktuur:

Valdkond: H ELEKTER
Klass: H01 ELEKTRISEADMETE PÕHIELEMENDID
Alaklass: H01F MAGNETID
Pearühm: H01F 1/00 Magnetid või magnetilised kehad, mida iseloomustavad magnetilised materjalid
Ühe-punkti-alarühm: 1/01 • Anorgaanilisest materjalist
Kahe-punkti-alarühm: 1/03 • • mida iseloomustab koertsitiivsus
Kolme-punkti-alarühm: 1/032 • • • kõvast magnetilisest materjalist
Nelja-punkti-alarühm: 1/04 • • • • Metallid või sulamid
Viie-punkti-alarühm: 1/047 • • • • • Sulamid, mida iseloomustab koostis
Kuue-punkti-alarühm: 1/053 • • • • • sisaldab haruldasi muldmetalle

Rühm H01F 1/053 tähendus on seega "magnetid, mis on valmistatud anorgaanilisest materjalist ning mida iseloomustab nende koertsitiivsus ning mis on kõvast magnetilisest sulamist, mis sisaldab haruldasi muldmetalle".

IPC KAKS TASANDIT

29. Selleks, et paremini rahuldada erinevate kasutajaklasside vajadusi, on klassifikaator käesolevast redaktsioonist alates kahetasandiline, koosnedes põhitasandist ja edasiarendatud tasandist. Alljärgnevaid Klassifikaatori põhiprintsiipe ja reegleid rakendatakse ühtviisi mõlemal tasandil. Sealjuures on põhitasandi ja edasiarendatud tasandi ümbertöötamistoimingud olnud erinevad, tagades siiski mõlema tasandi ühilduvuse.

Põhitasand

30. Patendiametid peavad avaldatavad patenditaotlused klassifitseerima vähemalt põhitasandi tasemel. Põhitasand on mõeldud peamiselt informatiivseks otstarbeks, näiteks teabe levitamiseks, ning otsingu tegemiseks väiksemates rahvuslikes patendiandmebaasides. Põhitasand sisaldab üksnes Klassifikaatori hierarhiliselt kõrgemaid kirjeid: valdkondi, klasse, alaklasse, põhirühmi ja mõnedes tehnikavaldkondades väikese punktide arvuga alarühmi. IPC trükiversioon sisaldab üksnes Klassifikaatori põhitasandit.

31. Põhitasandi ümbertöötamise parandused ei kajastu IPC põhitasandis enne järgmist redaktsiooni.

Edasiarendatud tasand

32. Edasiarendatud tasand on mõeldud otsingu tegemiseks suuremates rahvusvahelistes patendiandmebaasides. Patendidokumentide klassifitseerimine edasiarendatud tasandil ei ole kohustuslik, aga iga patendiamet võib avaldatavate patendidokumentide klassifitseerimiseks valida edasiarendatud tasandi kirjete kasutamise. Edasiarendatud tasandi detailsemad alajaotused ühilduvad põhitasandiga ja esindavad selle tunduvalt ulatuslikumalt läbitöötatud laiendatud varianti (st IPC täiendavaid alarühmi). Edasiarendatud tasand võib sisaldada uusi kirjeid alaklassi ja pearühma tasandil, mis saavad põhitasandi osaks alles järgmises uues redaktsioonis.

33. Edasiarendatud tasandi osas toimub täienduste-muudatuste tegemine kiirendatud korras ja need viiakse edasiarendatud tasandisse sisse jooksvalt.

IV. KLASSIFITSEERIMISE SKEEMIDE TUTVUSTUS

Vahepealkirjad; nimetuste esitamine; viited; märkused

34. Klassifikaatori kasutamise hõlbustamiseks on selle tekstis lisaks hierarhiliselt seotud klassifitseerimiskirjete nimetustele esitatud ka mitmesuguseid elemente ja viiteid.

PEARÜHMAD JÄRJESTUS

35. Igas alaklassis on pearühmad esitatud sellises järjestuses, et neid oleks lihtsam kasutada. Uuemates alaklassides on pearühmad järjestatud alates kõige komplekssemast või kõige täpsemalt määratletud ainesest suunaga kõige vähemkomplekssema ainese poole. Ülejäägi pearühm (st “mida mujal ei ole hõlmatud”) on paigutatud skeemi lõppu (vt ka punkti 52 allpool).

VAHEPEALKIRJAD

36. Kui mitu järjestikust pearühma ühes skeemis käsitlevad ühte ühist ainet, võib neist esimese ees olla ära toodud “vahepealkiri”. “Vahepealkiri” on lühike allajoonitud väljend, mis näitab ära kõigi nende pearühmade ühise ainese, mille kohta see vahepealkiri kehtib (vt näiteks vahepealkirja “Adrad” enne rühma A01B 3/00). Sellise pealkirjaga kaetud rühmade grupp ulatub kuni järgmise vahepealkirjani või kuni veerulaiuse pideva jooneni, kui järgmine rühm või järgmised rühmad käsitlevad teist ainet, mille kohta ei ole vahepealkirja esitatud (vt näiteks joont pärast rühma A01B 75/00). Erandjuhtudel võib vahepealkiri olla ka ühel ainsal pearühmal.

NIMETUSTE ESITAMINE

37. Klassifitseerimisnimetuste sisu võib olla esitatud kas ühe fraasina või mitme omavahel seotud ühendatud fraasina (vaata allpool punkti 61). Sealjuures võib nimetuste sisu olla esitatud ka kahe või mitme semikooloniga eraldatud eraldi osana. Sellise mitmeosalise nimetuse igat osa tuleb võtta kui eraldiseisvat nimetust. Selliseid nimetusi kasutatakse, kui peetakse soovitavaks käsitleda koos teatud kindlaid ainegruppe, mida ei saa väljendada ühe fraasiga.

Näiteid: A42C 5/00 Kübarate lisandid või kaunistused
 A41D 10/00 Pidžaamad; Öösärgid

VIITED

38. Klassi, alaklassi või rühma nimetus, vahepealkiri või märkus (vaata allpool punkti 41) võivad sisaldada sulgudes fraase, mis viitavad mõnele teisele kohale Klassifikaatoris. Selline fraas, mida nimetatakse viiteks, näitab, et viites nimetatud aines on kaetud viidatud kohaga (või kohtadega).

Näide: A01F 7/00 Rehepeksumasinad (kootidega A01F 9/00)

Viidete funktsioonid

39. Viitel on üks järgnevatest funktsioonidest:

- (a) **Ulatuse piiramine** – sellist liiki viidet nimetatakse kitsendavaks viiteks. See määratleb ainese, mis on pandud teise kohta, kus ta on kaetud, isegi kui see on ilmselt kaetud selle koha nimetusega, kus viide paikneb. Sellist liiki viited on väga olulised, et õigesti mõista ja kasutada seda kohta, kus viide esineb (vt näiteks rühma A01F 7/00). Kitsendav viide:
 - (i) lülitab kõnealuse klassifitseerimiskoha ulatusest välja nimetatud ainese, kuna vastasel juhul vastab see aines kõikidele selle klassifitseerimiskoha nõuetele ja definitsioonidele, st oleks selle kohaga hõlmatud;
 - (ii) näitab koha(d), kuhu see aines klassifitseerub.
- (b) **Eelistuse näitamine** – viidet, mis sedastab, et teine koht “on eelistatud”, kasutatakse juhul, kui aines on võimalik klassifitseerida kahte kohta või kui sama aines on muudest aspektidest lähtuvalt kaetud teiste kohtadega ja kui on soovitatav, et selline aines klassifitseeritakse ainult ühte nendest kohtadest (vt näiteks rühma A01B 35/00). Selline eelistust näitav viide esineb kõige sagedamini alarühma ta-

sandil; mõnel juhul, kui mitu rühma on ühtviisi rõhutatud, võib viide olla asendatud märkusega kõrgemal tasandil (vt näiteks Märkust (2) pärast alaklassi A61M nimetust). Eelistust näitavad viited on oma olemuselt kitsendavat laadi viited.

- (c) **Juhendamine** – mõnedes kohtades annavad viited teavet ainese asukoha kohta (vt näiteks rühma A61H 33/14). Informatiivne viide näitab ainese asukohta, mis võib osutuda kasulikuks otsingu tegemisel, kuid mille aines ei ole hõlmatud selle klassifitseerimisnimetusega, mille juures see viide on esitatud.

Kitsendavad viited (mida on kirjeldatud eespool lõikudes (a) ja (b)) sisalduvad nii klassifitseerimise skeemis kui ka elektroonilises kihis erinevates formaatides. Mingi ainesega seotud kasuliku otsingu teabe mahu pideva suurenemise tingimustes eemaldatakse skeemidest nende lugemise hõlbustamiseks järjest enam informatiivseid viiteid ja viiakse need üle IPC elektroonilisse kihti (vaata ka punkti 48 allpool).

Viidete kasutamine ja tõlgendamine

40. Mõningaid täpsustusi viidete kasutamise ja tõlgendamise kohta:

- (a) Viide on tavaliselt esitatud selle nimetuse lõpus, mille juurde see kuulub. Kui nimetus koosneb kahest või mitmest osast, on viide esitatud pärast viimast osa, mille kohta see kehtib. Erandjuhtudel ei kehti viide kõikide eelolevate osade kohta, kuid sellistel juhtudel on see kontekstist selgelt näha.

Näide: A47C TOOLID (spetsiaalselt liiklusvahenditele mõeldud istmed B60N 2/00);
DIIVANID; VOODID (polsterdus üldiselt B68G)

- (b) Klassi, alaklassi või rühma nimetusele järgnev viide kehtib kõikidele hierarhiliselt madalamal asetsevatele kohtadele.

- (c) Viide vahepealkirjas või märkuses kehtib kõikidele rühmadele, mille kohta see vahepealkiri või märkus kehtib.

- (d) Klassifikaatori trükitud versioonis on ühe ja sama alaklassi ühest rühmast teisele viitamisel näidatud üksnes rühma number ilma alaklassi näitamata.

Näide: B62L 3/00 Pidurdusseadmed (kaldpedaal-piduri rakenduseseadmed 5/00; Kõritross-mehhanismid F16C 1/10); Nende paigutus.

- (e) Kui on viidatud rühmale, on see tavaliselt kõige ühilduvam rühm, kuid mitte tingimata ainus sarnane rühm. Sealjuures tuleb tähelepanu pöörata ka viidatud rühmale hierarhiliselt alluvatele rühmadele.

- (f) Kui kaks või enam viidatud ainese ühikut asuvad ühes ja samas kohas, on nende nimetused eraldatud komaga, aga vastava koha klassifitseerimistähis on esitatud üksnes viite lõpus.

Näide: A01M 21/00 Vahendid ebasoovitava taimestiku, näiteks umbrohtude hävitamiseks (biotsiidid, taimede kasvu regulaatorid A01N 25/00)

- (g) Viited ainese erinevatele ühikutele, mis viitavad eri kohtadele, on eraldatud semikoolonitega ja neid tuleb lugeda üksteisest sõltumatult.

Näide: A01K 1/00 Loomade ulualused; Nende sisseseade (ehitised, ehitiste omadused E04; ehitiste ventileerimine F24F).

Erandiks on juhtum, kui suur osa nende sõnastusest on kokkulangev; sellisel juhul on sõnastuse ühine osa esitatud ainult üks kord ja erinevad terminid on eraldatud komadega.

Näide: A01H 3/00 Meetod fenotüüpide modifitseerimiseks (eelistatud on 4/00; taimede kasvu mõjutamine ilma uusi taimi tootmata, mitte-keemiliselt A01G 7/00, keemiliselt A01N 25/00 kuni 65/00).

MÄRKUSED

41. Märkused kirjeldavad või selgitavad teatud sõnu, fraase või lõike või näitavad, kuidas on aines klassifitseeritud. Märkused võivad olla seotud valdkonnaga, osavaldkonnaga, klassiga, alaklassiga, vahepealkirjaga või rühmaga.

- Näiteid: F42 Klass hõlmab ka vahendeid harjutamiseks või treenimiseks, mis võivad olla seotud simulatsiooniga, kuigi simulaatorid on hõlmatud peamiselt klassiga G09.
- B22F "Metalliline pulber" hõlmab pulbreid, mis sisaldavad olulisel määral mitte-metallilist materjali.
- B01J 31/00 Selles rühmas vee olemasolu klassifitseerimisel arvesse ei võeta.

Märkused kehtivad üksnes ettenähtud kohtadele ja nende alljaotustele ning vastuolude korral üldiste juhistega kehtib märkustes toodu. Näiteks ületab alaklassile C08F järgneva märkuse (1) mõju valdkonna C nimetusele järgneva märkuse mõju.

Kogu märkustes sisalduv teave, mis on esitatud Klassifikaatori valdkonna, osavaldkonna või klassi tasandil, on esitatud ka nende alaklasside, millel on selline ulatus, et see teave neid puudutab, kirjeldustes (vt allpool punkte 45 kuni 47).

V. INFORMATSIOON KASUTAJALE

Muudatuste näitamine; IPC elektrooniline kiht – klassifitseerimiskirjedused, teavitavad viited; keemilised valemid ja graafilised illustratsioonid; pearühmad standardiseeritud järjestuses

MUUDATUSTE NÄITAMINE EELMISTE REDAKTSIOONIDEGA VÕRRELDES

42. Kasutaja abistamise eesmärgil on Klassifikaatori tekst esitatud nii, et see annab mõningaid viiteid selle kohta, milliseid muudatusi on tehtud varasemate redaktsioonidega võrreldes.

Klassifikaatori käesolevas redaktsioonis on kasutatud järgmisi märgistusi:

- (a) Kui kirje tekst on kaldkirjas, on see seitsmenda redaktsiooniga võrreldes kas
 - (i) uus või
 - (ii) on muudetud sellisel viisil (sõnastust või hierarhilist asendit), et ühe või mitme rühma ulatus on sellest mõjutatud, või
 - (iii) on eemaldatud (vt allpool (c)-d).(i) ja (ii) korral järgneb kaldkirjas kirjele nurksulgudes araabia number 8 (vaata allpool (b)-d).
- (b) Nurksulgudes araabia number (näiteks [4] või [7]) kirje lõpus näitab Klassifikaatori redaktsiooni numbrit, kus see kirje oli eelmise redaktsiooniga võrreldes kas
 - (i) uus või
 - (ii) muudetud sellisel viisil (sõnastust või hierarhilist asendit), et ühe või mitme rühma ulatus on sellest mõjutatud.
- (c) Ühe ja sama kirje lõpus võib nurksulgudes araabia numbreid olla kaks või enam (näiteks [4,7] või [2,4,6]).
- (d) Kustutatud rühmade tähised, st rühmad, mis Klassifikaatori seitsmendas redaktsioonis olid olemas, kuid kaheksandas ei ole, on trükitud koos kaldkirjas viitega kohale, kuhu kõnealune aines on teisaldatud või kus kõnealune aines on kaheksandas redaktsioonis kaetud.

Rühmade, mis olid kõrvaldatud seitsmendas redaktsioonist või varasematest redaktsioonidest (st neid ei olnud seitsmendas redaktsioonis), tähiseid kaheksandas redaktsioonis näidatud ei ole.

43. Lisaks ülalnimetatud märgistustele sisaldab IPC edasiarendatud tasand, mis on kättesaadav ainult elektroonilistes versioonides, märgistusi, mis tähistavad edasiarendatud tasandi revideerimisel tehtud muudatusi (vt ülalpool punkti 33).

- (a) Kirjed, mis on loodud või mida on muudetud pärast kaheksanda (2006) redaktsiooni avaldamist sellisel viisil (sõnastust või hierarhilist asendit), et see on mõjutanud ühe või mitme rühma ulatust, esitatakse kaldkirjas.
- (b) Pärast kaheksanda (2006) redaktsiooni avaldamist kustutatud rühmade tähised ilmuvad koos kaldkirjas viitega kohale, kuhu kõnealune aines on teisaldatud või kus see on hõlmatud.
- (c) Kuuekohaline nurksulgudes number (näiteks 2006.03) kirje lõpus näitab aastat ja kuud, millal (a)-s või (b)-s nimetatud revideerimisel tehtud muudatus edasiarendatud tasandisse sisse viidi.

IPC ELEKTROONILINE KIHIT

44. Teatud osa informatsioonist on esitatud ainult Klassifikaatori elektroonilises versioonis ning esitatud trükitud versioonis seda ei ole. Nimetatud informatsioon moodustab IPC elektroonilise kihi, mis on kättesaadav Klassifikaatori tekstis toodud hüperlinkide kaudu. Elektrooniline kiht sisaldab mitmesugust teavet, mis illustreerib IPC kirjeid või selgitab neid täpsemalt ning on mõeldud IPCst arusaamise parandamiseks ja kasutamise hõlbustamiseks.

Klassifitseerimiskirjeldused

45. Kuigi klassifitseerimiskohtade ulatuse saab kindlaks teha Klassifikaatori skeemide klassifitseerimisnimetustest koos vastavate viidete ja märkustega, on soovitatav kasutada klassifitseerimiskohtade ainese täpsete piirjoonte määramiseks klassifitseerimiskirjeldusi. Klassifitseerimiskirjeldused annavad, võrreldes klassifikaatori kirjetega täiendavat teavet nende täpsemaks selgitamiseks, kuid ei muuda klassifikaatori kirjete ulatust.

46. Klassifitseerimiskirjeldused on koostatud, järgides struktureeritud kirjelduse formaati, mille kõige olulisem osa on kirjelduse seletus, mis annab tunduvalt üksikasjalisema selgituse klassifitseerimiskoha ulatuse kohta. Mainitud sedastuses on kasutatud samaväärseid sõnu ja fraase, mis võivad olla alternatiivsed nendele, mida on kasutatud klassifitseerimisnimetuses ja mida võib leida sellesse kohta klassifitseeritud patendidokumentides. Klassifitseerimiskirjeldused võivad sisaldada ka muid osi, nagu näiteks selle nimetusega seotud kitsendavate ja informeerivate viidete selgitusi, konkreetselt seda kohta puudutavate spetsiaalsete klassifitseerimisreeglite tõlgendusi ja klassifitseerimiskohas kasutatud terminite selgitusi.

47. Klassifikaatori käesolevas redaktsioonis on klassifitseerimiskirjeldustega varustatud üksnes piiratud arv alaklasse. IPC edasise arendamise käigus töötatakse klassifitseerimiskirjeldused välja kõikide alaklasside, pearühmade ja alarühmade jaoks, kus see on vajalik.

Informatiivsed viited

48. Klassifikaatori elektroonilisse tasandisse (kihti) viiakse järjest enam sisse informatiivseid viiteid, mis näitavad ainese asukohta, mis võib osutuda kasulikuks otsingu tegemisel. Need viited ei kitsenda nende klassifitseerimiskohtade ulatust, kus need on esitatud, ning need on mõeldud üksnes patendiotsingu lihtsustamiseks. Informatiivsed viited on kättesaadavad klassifitseerimiskirjeldustes IPC pearühmades ja alarühmades toodud hüperlinkide kaudu.

Keemilised valemid ja graafilised illustratsioonid

49. IPC piirkondades, mis on seotud üldise ja rakenduskeemiaga, on väga otstarbekad keemilised struktuurvalemid, mis annavad klassifitseerimiskoha sisu edasi visuaalselt. Neid on Klassifikaatori skeemis esitatud piiratud arvus klassifitseerimiskirjetes, kus need on vajalikud nende kirjete kehtivusala määramiseks või neile allutatud kirjete kehtivusala tõlgendamiseks (vt näiteks pearühma C07D 499/00).

50. Suuremal hulgal on täiendavaid keemilisi struktuurvalemeid ära toodud IPC elektroonilises kihis. Need on esitatud illustratiivsel eesmärgil, peamiselt näidete kujul, ja mõeldud Klassifikaatori keemiat puudutavate alade sisu paremaks mõistmiseks. Keemilised valemid on vaatamiseks kättesaadavad vastavates klassifitseerimiskirjetes toodud hüperlinkide kaudu.

51. Igasugune muu illustreeriv graafiline materjal on samuti esitatud IPC elektroonilises kihis (vt näiteks graafilisi illustratsioone pearühma F23B 50/00 all).

Pearühmade esitamise standardne järjestus

52. Pearühmade järjestus IPC-s ei ole üldiselt standardiseeritud. Klassifitseerimistoimingu täiendava abivahendina on elektroonilises kihis esitatud alternatiivina pearühmade standardne järjestus IPC alaklassides. Standardne järjestus järgib printsiipi, et liigutakse komplekssema ainese poolt vähemkompleksse poole ja määratletud ainese poolt määratlemata ainese poole alaklassis. Standardne järjestus on kättesaadav hüperlinkide kaudu vastavatest alaklassidest. See võimaldab elektroonilises versioonis kuvada pearühmi numbrilises järjekorras, vastavalt IPC hetkel olemasolevale järjestusele, või standardses järjestuses, vastavalt kasutaja valikule.

VI. TERMINOLOOGIA

Standardsed väljendid; sõnastik

STANDARSED VÄLJENDID

53. IPC-s on olnud võimalik standardiseerida piiratud arv väljendeid. Järgnevalt on esitatud Klassifikaatori tekstis kasutatud standardväljendite seletused. Kus iganes esineb standardväljend IPC elektroonilise versiooni tekstis, on seal olemas ka hüperlink selle väljendi seletusele.

“kaetud” või “hõlmatud”

54. Kui mingi ainese kohta on öeldud, et see on mingis klassifitseerimiskohas “kaetud”, tähendab see, et kõnealusel ainesel on sellised tunnused, mis võimaldavad seda klassifitseerida sellesse kohta (vt näiteks rühma A41F 18/00). Väljendil “hõlmatud” on sama tähendus, mis väljendil “kaetud” (vt näiteks rühma B60Q 11/00).

Väljendid, mida kasutatakse ülejäänud ainese määratlemiseks

55. Väljend “mis ei ole mujal hõlmatud ” või muud sarnased väljendid rühma nimetuses tähendavad “ei kuulu ühtegi teise sama alaklassi rühma ega ühtegi teise alaklassi” (vt näiteks rühma B65D 51/00). Väljendil on analoogne tähendus, kui see esineb klassi või alaklassi nimetuses. Siiski ei laienda selle väljendi kasutamine pearühma nimetuses alaklassi ulatust nii, nagu on kirjeldatud allpool punktis 69.

56. Rühmad sõnastusega “... mis ei kuulu rühmadesse ...” hõlmavad ainese, mis ei kuulu nimetatud rühmadesse. Rühmad sõnastusega “Muu, kui ...” või “Teisiti, kui ...” hõlmavad aimest, mis ei kuulu teistesse vastavatesse rühmadesse, näiteks samal hierarhilisel tasandil sama alaklassi või rühma sees (vt näiteks vastavalt A41F 13/00, B05C 21/00).

57. Paljud alaklasside skeemid sisaldavad ülejäägi-pearühma, mis katab sama alaklassi ulatuses ainese, mis ei ole kaetud ühegi teise pearühma poolt samas alaklassis. Sellised ülejäägi-pearühmad on tavaliselt paigutatud alaklassi lõppu.

Väljendid, mida kasutatakse kombineeritud ainese määratlemiseks

58. Paljudes alaklassides on pearühmi, mis tähistavad aimest, mis “... on kaetud rohkem kui ühe pearühmaga ...” või muus sarnases sõnastuses. Sellistesse rühmadesse kuulub üksnes selline aines, mis sisaldab tunnuste kombinatsiooni, mis tervikuna ei ole kaetud ühegi rühmaga üksikuna võetult, näiteks C05B 21/00. Lisaks on paljudes alaklassides pearühmi, mis tähistavad aimest, mis “...ei ole kaetud ühegi üksiku pearühmaga ...” või muus sarnases sõnastuses. Selline rühm võib hõlmata nii

- aimest, mis sisaldab tunnuste kombinatsiooni, mis tervikuna ei ole kaetud ühegi rühmaga üksikuna võetult, ning
- aimest, mis ei kuulu ühtegi teise määratletud piirkonna rühma.

“st”, “näiteks”

59. Väljendil “st” on sama tähendus, mis väljendil “on võrdne, on samaväärne”, ning kahte fraasi, mis on ühendatud “st”-ga, tuleb võtta kui samaväärseid, üks fraas kinnitab teise definiitsiooni.

Näide: A01D 41/00 Kombainid, st viljakoristusmasinad või niidumasinad, mis sisaldavad rehepeksuseadmeid

60. Väljend “näiteks” ei piiritle eelneva fraasi mõtet, vaid lihtsalt selgitab seda ühe või mitme näite andmisega. Seda väljendit kasutatakse järgmistel juhtudel:

- (a) Esitamaks eelneva sõnastusega kaetud juhtumi tüüpilist illustratsiooni.

Näide: A42C 5/00 Kübarate lisandid või kaunistused, näiteks kübaralindid

- (b) Juhtimaks tähelepanu faktile, et see, mis on esitatud pärast sõna “näiteks”, sisaldub tegelikult eelnevas sõnastuses ja on sellega kaetud, kuigi see ei pruugi sõnastusest otseselt ilmned.

Näide: B62B 7/00 Vankrid laste jaoks; lapsevankrid, näiteks nukuvankrid

- (c) Näitamaks ainest, mis on antud rühmaga kaetud, kuid mille jaoks ei ole oma iseseisvat alarühma.

Näide: G02B 6/122 • • • Optilised põhielemendid, näiteks valgust suunavad kanalid
6/124 • • • • Geodeetilised läätsed või sisseehitatud võred
6/125 • • • • Põlved (käänakud), haruühendused või lõikumiskohad

“A ja B,” “A või B,” “kas A või B, kuid mitte mõlemad”

61. Väljendid:

- “A ja B” nõuab mõlema tunnuse, nii A kui B olemasolu ühes ja samas näites või teostusvariandis;
- “A või B” nõuab kas A või B olemasolu, või nii A kui B olemasolu ühes ja samas näites või teostusvariandis;
- “kas A või B, aga mitte mõlemad” tähendab kas A olemasolu või B olemasolu, kuid mitte mõlema, nii A kui B olemasolu ühes ja samas näites või teostusvariandis;

“üldiselt”, “per se”(iseenesest), “spetsiaalselt kohandatud”

62. Väljendit “üldiselt” kasutatakse selliste asjade näitamiseks, mille puhul võetakse arvesse nende omadusi, kuid ei peeta silmas mõnda kindlat rakendust, või mis ei ole spetsiaalselt kohandatud mingiks eriotstarbeks, nagu kirjeldatud allpool punktis 85(a).

63. Väljend “per se” käsitleb üksnes ainese üksik-komponenti iseeneses vastandina kombinatsioonile, mille osa see komponent on.

Näide: Rühmas G01T 3/08, mis hõlmab neutroni radiatsiooni mõõtmist pooljuht-detektoritega, tähendab osutus (pooljuht-detektorid iseenesest H01L 31/00), et aines, mis puudutab üksnes pooljuht-detektoreid, on kaetud rühmaga H01L 31/00. Kui aines käsitleb pooljuht-detektoreid kombinatsioonis muude seadiste või seadmetega neutronite radiatsiooni mõõtmiseks, klassifitseeritakse see rühma G01T 3/08.

64. Väljendit “spetsiaalselt kohandatud” kasutatakse selliste “asjade” näitamiseks, mida on muudetud või mis on spetsiaalselt konstrueeritud antud eesmärgil kasutamiseks, nagu on kirjeldatud allpool punktis 85(b).

Näiteid: A47D MÖÖBEL, MIS ON SPETSIAALSELT KOHANDATUD LASTE JAOKS
A01K 63/02 • Mahutid, mis on spetsiaalselt kohandatud eluskala transportimiseks

“või sarnane”

65. Väljendit “või sarnane” kasutatakse mõnikord rõhutamaks, et kõnealune klassifitseerimiskoht ei ole piiratud sõnastusest ilmneva kindlapiirilise ainesega, vaid see katab ka sarnase ainese, millel on olemuslikult samad omadused.

Näide: A01D 3/00 Mitte-abrasiivsed teritamishahendid vikatitele, sirpidele või muule sarnasele

SÕNASTIK

66. Kaheosaline terminite ja väljendite sõnastik on esitatud Juhendi lõpus. Selle esimene osa hõlmab Klassifikaatori põhiprintsiipide ja reeglitega seotud klassifitseerimise termineid ja väljendeid, mida on Juhendis sageli kasutatud. Sõnastiku teine osa sisaldab tehnilisi termineid ja väljendeid, mida on kasutatud Klassifikaatoris eneses.

VII. KLASSIFITSEERIMISKOHTADE ULATUS

Alaklassid; pearühmad; alarühmad

67. Mis tahes klassifitseerimiskoha ulatust tuleb alati interpreteerida selle hierarhiliselt kõrgema koha ulatuse piires.

68. Valdkondade, osavaldkondade ja klasside nimetused näitavad üksnes üldjoontes nende sisu ega kirjelda täpselt nende nimetustega kaetavat ainet. Üldiselt näitavad valdkondade ja osavaldkondade nimetused väga avatult selle ainese laia ulatust, mida selle valdkonna või osavaldkonna alt võib leida, ja klassi nimetus annab üldise viite selle ainese kohta, mida katavad selle alaklassid. Vastandina on Klassifikaatoris püüdnud selle poole, et alaklasside nimetused kirjeldaksid kaetud ainese ulatust nii täpselt, kui võimalik, võttes arvesse kõiki sellele kohale kehtivaid viiteid, kirjeldusi ja märkusi. Pearühmade ja alarühmade nimetused, mis omakorda on nendega seotud viidete, kirjelduste ja märkuste subjektideks, kirjeldavad sel viisil kaetud ainese ulatust täpselt (vt näidet, mida on tsiteeritud eespool punktis 28).

ALAKLASSID

69. Alaklassi kehtivat ulatust on kirjeldatud järgnevalt, võttes muuhulgas arvesse:

- (a) Alaklassi nimetust, mis kirjeldab väikese arvu sõnadega nii täpselt, kui võimalik, olemasoleva teadmiskogumi Klassifikaatoriga hõlmatud aineosa põhitunnust, ning see aineosa on selle alaklassi ulatusväli, millele alluvad kõik selle rühmad.
- (b) Mis tahes piiravaid viiteid, mis järgnevad alaklassi nimetusele või selle klassi nimetusele. Need viited näitavad teatud kohti nimetusega kirjeldatud ulatusväljas, mis on kaetud teiste alaklassidega ja seega välja lülitatud. Need kohad võivad moodustada olulise osa nimetusega hõlmatud valdkonnast, seega on piiravad viited mõnest aspektist sama olulised kui nimetused ise. Näiteks on alaklassis A47D – MÖÖBEL, MIS ON SPETSIAALSELT KOHANDATUD LASTE JAOKS – märkimisväärne osa nimetusega kaetud ainesest – nimelt koolipingid või -lauad – välja lülitatud viitega eraldi rühmadele alaklassis A47B, mis muudab oluliselt alaklassi A47D ulatust.
- (c) Mis tahes kitsendavaid viiteid rühmade või alaklasside vahepealkirjades, mis viitavad teiste klasside või alaklasside ainesele, kitsendavad ka kõnealuse alaklassi ulatust. Näiteks alaklassis B43K – KIRJUTAMIS- JA JOONISTAMISTARBED – on kirjutuspunktid näite- või salvestusseadmete jaoks rühmast 1/00 viidud viidatud alaklassi G01D rühma 15/16, vähendades seega alaklassiga B43K kaetud ainese ulatust.
- (d) Mis tahes märkusi või kirjeldusi, mis on esitatud alaklassi või selle klassi, osavaldkonna või valdkonna nimetuse all. Sellised märkused või kirjeldused võivad kirjeldada nimetuses või mujal kasutatud termineid või väljendeid või selgitada kõnealuse alaklassi vahekorda teiste kohtadega.

Näiteid:

- (i) Osavaldkonna “MOOTORID VÕI PUMBAD” nimetusele järgnevad märkused, mis hõlmavad klasse F01 kuni F04, kus need märkused kirjeldavad osavaldkonnas kasutatud termineid ja väljendeid.
- (ii) Alaklassi F01B nimetusele järgnev märkus (1) kirjeldab selle ulatust, seotuna alaklassidega F01C kuni F01P.
- (iii) Valdkonna C nimetusele järgnev märkus kirjeldab elementide rühmi.

Alaklasside nimetused ei hõlma mõnikord kõikide sellega hõlmatud pearühmade nimetusi. Sellele vaatamata peab alaklasside ulatuse kohta alati selguma kogu aines, mis on hõlmatud selle pearühmade nimetustega.

70. Alaklassi ulatuse põhjalikum kirjeldus on esitatud selle klassifitseerimiskirjelduses, kui see on olemas. Tegelikult on määratud mis tahes ainese täpsed piirid, mis on lisatud alaklassi ulatusele selle pearühma nimetustega.

PEARÜHMAD

71. Pearühma ulatust tuleb tõlgendada üksnes selle alaklassi tegeliku ulatuse piirides (nagu ülal näidatud). Sellest tulenevalt on pearühma tegelik ulatus määratud selle nimetusega, nagu see on pärast muutmist mis tahes vastavate viidetega või märkustega, mis on selle pearühmaga seotud, või mis tahes vahepealkirjaga, mille alla see jääb. Näiteks rühm "laagrid" alaklassis, mille nimetus on piiratud teatud kindla seadmega, tuleb lugeda ainult selliseid laagreid katvaks, mis on kohased sellele seadmele, näiteks laagrite paigutus selles seadmes.

Tuleb tähele panna, et vahepealkirjadel on üksnes informatiivne eesmärk ja reeglina ei mõjuta need kaetavate rühmade ulatust, välja arvatud juhul, kui see on kontekstist lähtuvalt selgesti teisiti. Vaata näiteks vahepealkirju alaklassis F04D, kus on kontekstist selge, et rühm 3/00 katab "aksiaalpumbad vedelike või vedelike ja elastsete voolavate ainete pumpamiseks" ja rühm 19/00 katab "aksiaalpumbad elastsete voolavate ainete pumpamiseks", kuigi nende kahe rühma nimetused üksikult võetuna on identsed. Vastandina muudavad piiravad viited vahepealkirjades alati vastavate seotud rühmade ulatust. Põhjalikum pearühma ulatuse kirjeldus on esitatud selle klassifitseerimiskirjelduses, kui see on olemas.

ALARÜHMAD

72. Alarühma ulatust tuleb niisamuti tõlgendada üksnes selle alaklassi, pearühma ja mis tahes teise alarühma, millest ta sõltub, tegeliku ulatuse piirides. Vastavalt sellele on alarühma ulatus määratud selle nimetusega, nagu see on pärast muutmist mis tahes vastavate viidetega või märkustega, mis on selle pearühmaga seotud.

Näide: B64C LENNUKID; HELIKOPTERID (õhkpadjal sõidukid B60V)

5/00 Stabiliseerivad pinnad (stabiliseerivate pindade kinnitamine lennukikere külge 1/26)

5/06 • kiilud (spetsiaalselt tiibade jaoks 5/08)

5/08 • kinnitatud tiibade külge või toetatud tiibadele

5/10 • reguleeritavad

5/12 • tagasitõmbamisega vastu lennukikeret või lennukikere või gondli sisse.

- (a) Pearühma 5/00 tuleb lugeda alaklassi nimetuse ulatusse kuuluvana, st kui "lennukite ja helikopterite stabiliseerivad pinnad". Enamgi veel, alaklassile B64C järgnev viide (õhkpadjal sõidukid B60V) näitab, et kogu õhkpadjal sõidukeid käsitlev aines on klassifitseeritud alaklassi B60V, nii et, mis puudutab pearühma 5/00 ja kõiki selle alarühmi, siis õhkpadjal liiklusvahendite stabiliseerivad pinnad on klassifitseeritud alaklassi B60V. Veelgi enam, viide (stabiliseerivate pindade kinnitamine lennukikere külge 1/26) pearühmas 5/00 näitab, et kogu aines, mis käsitleb stabiliseerivate pindade kinnitamist lennukikerede külge, on klassifitseeritud alarühma 1/26.
- (b) Alarühma 5/06, mis allub pearühmale 5/00, tuleb lugeda kui "lennuki või helikopteri stabiliseerivad pinnad kiilude kujul". Edasi, alarühma 5/06 nimetusele järgnev viide (spetsiaalselt tiibade jaoks 5/08) näitab, et spetsiaalselt tiibade jaoks mõeldud kiilud on klassifitseeritud alarühma 5/08.
- (c) Analoogselt tuleb alarühma 5/08, mis on samasuguses ühe-punkti-alluvuses pearühma 5/00 all nagu 5/06, lugeda kui "lennuki või helikopteri stabiliseerivad pinnad, kinnitatud tiibade külge või toetatud tiibadele" ja alarühma 5/10 kui "lennukite või helikopterite reguleeritavad stabiliseerivad pinnad".
- (d) Alarühm 5/12 allub alarühmale 5/10 ja seda tuleb lugeda selle ulatuse sees, st "lennukite või helikopterite reguleeritavad stabiliseerivad pinnad tagasitõmbamisega vastu lennukikeret või lennukikeret või gondli sisse".

73. Kui rühm on osadeks jaotatud, katab iga sellest sõltuv alarühm üksnes teatud osa selle rühmaga kaetud väljast, millele ta allub; seega võib rühmal olla kas ainult üks sõltuv alarühm või neid võib olla mitu. Iga alarühm on kavandatud hõlmama sellest rühmast ühte selgelt määratletavat osa, mis võib sageli olla iseseisev otsinguväli. Seega kasutatakse mis tahes ainese klassifitseerimisel, mis jääb rühma ulatusse, kuid ei ole määratud ühegi sellele rühmale alluva alarühmaga, seda rühma.

74. Võrreldes hierarhiliselt kõrgemasuva rühmaga, on iga alarühma ulatus määratud ühe või mitme alarühma nimetuses määratletud olulise tunnusega. Võib esineda kaks juhtumit:

(a) Hierarhiliselt kõrgema rühma nimetuses ei ole neid olulisi tunnuseid nimetatud.

Näide: H01F 5/00 Poolid (mähised)
H01F 5/02 • keritud mitte-magnetilisele kandjale

(b) Olulised tunnused on hierarhiliselt kõrgema rühma nimetuses juba nimetatud.

Näide: B01D 35/00 Muud filtreerimisseadmed; filtreerimise lisaseadmed; filtrite korpuste konstruktsioonid
B01D 35/30 • filtrite korpuste konstruktsioonid

VIII. KLASSIFIKAATORI PÕHIPRINTSIIBID

Teave leiutise kohta; täiendav teave; leiutise tehnilised objektid; klassifikaatorikohad leiutise tehniliste objektide kohta; funktsioonile ja kasutamisele orienteeritud kohad; leiutise tehniliste objektide klassifitseerimine;

75. Nagu eespool 6. punktis nimetatud, on Klassifikaatori peamine eesmärk hõlbustada tehnilise ainese leidmist. Sealjuures on nii välja töötatud ja tuleb nii ka kasutada, et üks ja sama tehniline objekt klassifitseeritakse ja seega ka leitakse Klassifikaatori ühest ja samast kohast; ja see koht on selle otsinguobjekti jaoks kõige relevantsem koht.

76. Patendidokumentidest võib leida kahte liiki teavet. Need on “teave leiutise kohta” ja “täiendav teave”. Nende väljendite tähendust on selgitatud alljärgnevalt punktides 77 kuni 80. Klassifitseerimissümboli valimise reeglid on mõlemat liiki teabe jaoks samad (vt ka allpool peatükki XI). Kuigi Juhendis on sageli viidatud ainult leiutistele või leiutiste tehnilistele objektidele, tuleb aru saada, et Juhendis sisalduvad märkused kehtivad samal moel ka täiendavas teabes sisalduvate tehniliste aspektide kohta.

LEIUTISTEAVE

77. Leiutisteave on täielikus patendidokumendis (näiteks leiutiskirjeldus, joonised, nõudlus) avaldatud tehniline teave, kust selgub, mida see leiutis lisab tehnika tasemele. Leiutisteave määratakse tehnika taseme kontekstis, juhindudes patendidokumentatsiooni nõudlusest ning võttes arvesse ka leiutiskirjeldust ja jooniseid.

78. “Leiutis lisab tehnika tasemele” tähendab patendidokumendis esitatud kogu uut ja mitte-endastmõistetavat ainet, mis ei kuulu tehnika tasemesse, st erinevust patendidokumendis sisalduva ainese ja kogu tehnilise teabe vahel, mis on juba avaldatud.

TÄIENDAV TEAVE

79. Täiendav teave on ebatriviaalne tehniline teave, mis iseenesest ei lisa uut tehnika tasemele, kuid võib olla kasulik teave otsingu tegijale.

80. Täiendav teave täiendab leiutisteavet näiteks segu või kompositsiooni koostisosade, protsessi või konstruktsioonelementide või koostisosade määratlemise või klassifitseeritud tehniliste objektide kasutamise või rakenduste kohta.

LEIUTISE TEHNILISED OBJEKTID

81. Leiutise tehnilisteks objektideks võivad olla protsessid, tooted, seadmed või materjalid/ained (või nende kasutamine või rakendamine). Neid termineid, mis tavaliselt käivad ainese liikide kohta, tuleb tõlgendada nende kõige laiemas tähenduses, nagu on näidatud järgnevates näidetes:

- (a) Protsesside näited on: polümeerimine, fermentatsioon, separeerimine, vormimine, tekstiilmaterjalide töötlemine, energia muundamine ja edastamine, ehitamine, toiduainete töötlemine, kontrollimine, masinate juhtimise ja töötamise meetodid, informatsiooni töötlemine ja edastamine.
- (b) Toodete näited on: keemilised ühendid, segud, tarindid (struktuurid), toodetavad esemed.
- (c) Seadmete näited on: keemilistes või füüsilistes protsessides kasutatavad seadmed, tööriistad, seadmestikud, masinad, vahendid protsesside sooritamiseks.
- (d) Materjalide/ainete näited on: segude koostisosad.

82. Tuleb märkida, et seadet tuleb võtta kui toodet, kui see valmistatakse protsessi tulemusena. Terminit “toode” kasutatakse pigem protsessi tulemi tähistamiseks toote funktsioonile vaatamata, näiteks keemilise protsessi või tootmisprotsessi lõpp-produkt, kuigi termin “seade” assotsieerub kasutamiskavatsuse või eesmärgiga, näiteks seade gaaside genereerimiseks, lõikeseade. Materjalid/ained iseenesest võivad olla tooted.

KLASSIFIKAATORIKOHAD LEIUTISE TEHNILISTE OBJEKTIDE JAOKS

83. Klassifikaator on kavandatud tagama, et mis tahes leiutise tehnilist objekti saab klassifitseerida – nii palju kui võimalik – tervikuna, ja mitte selle koostisosi eraldi klassifitseerides.

84. Siiski võivad leiutise tehnilise objekti koostisosad sisaldada leiutisteavet, kui need ise lisavad midagi tehnika tasemesse, st annavad uut ja mitte-endastmõistetavat ainet.

FUNKTSIOONILE ORIENTEERITUD KOHAD JA KASUTAMISELE ORIENTEERITUD KOHAD

85. Patendidokumentides esitatud leiutise tehnilised objektid käsitlevad kas nende seesmist olemust või seadmete funktsiooni või asjade kasutamise või rakendamise viisi. Termin “asi” tähendab antud kontekstis kasutatuna mis tahes tehnilist ainet, käegakatsutavat või mitte, nt protsessi, toodet või seadet. Ülalkirjeldatu kajastub Klassifikaatori ülesehituses. See annab klassifitseerimiseks järgmised kohad:

- (a) asi “üldiselt”, st iseloomustatuna tema seesmise olemuse või funktsiooni kaudu; asi on kas konkreetsest kasutusalaast sõltumatu või sellest tehniliselt mõjustamata, kui sedastused kasutusvaldkonna kohta ei sobi, st ei ole spetsiaalselt mõeldud kasutamiseks sellel alal.

Näiteid: (1) F16K hõlmab klappe, mida iseloomustavad konstruktiivsed või funktsionaalsed aspektid, mis ei ole seotud teatud kindla vedeliku omadustega (näiteks õli), mis voolab läbi sellest klapist või mis tahes süsteemist, mille osaks klapp on.

(2) C07 hõlmab orgaanilise keemia ühendeid, mida iseloomustab nende keemiline struktuur, mitte nende kasutamine.

(3) B01D hõlmab filtreid üldiselt.

- (b) Ese, “spetsiaalselt ette nähtud” kindlaks otstarbeks või eesmärgiks, st kohandatud või osaliselt konstrueeritud nimetatud otstarbel kasutamiseks.

Näide: A61F 2/24 on koht mehaaniliste klappide jaoks, mis on spetsiaalselt ette nähtud paigaldamiseks inimese südamesse.

- (c) Esemete teatud kasutamine või rakendamine kindlal otstarbel.

Näide: Filtrid, mis on ette nähtud teatud kindlaks otstarbeks või on kombinatsioonis muude seadmetega, on klassifitseeritud kasutamise järgi orienteeritud kohtades, näiteks A24D 3/00, A47J 31/06.

- (d) Asja liitmine laiemasse süsteemi.

Näide: B60G hõlmab lehtvedru liitmist sõiduki ratta vedrustusse.

86. Ülalkirjeldatud kategooria (a) kohti nimetatakse “funktsioonile orienteeritud kohtadeks”. Ülalkirjeldatud kategooriate (b) kuni (d) kohti nimetatakse “kasutamisele orienteeritud kohtadeks”.

87. Kohad, näiteks alaklassid, ei ole alati ainult funktsioonile või kasutamisele orienteeritud, sõltuvalt teistest klassifitseerimiskohtadest Klassifikaatoris.

Näide: Kuigi F16K (klapid jmt) ja F16N (määrimine/õlitamine) on mõlemad funktsioonile orienteeritud alaklassid, sisaldab F16N kasutamisele orienteeritud kohti teatud kindlate määrimissüsteemidele mõeldud klappide jaoks (näiteks F16N 23/00 – kontrollklappide spetsiaalsed mugandused) ning vastupidi – F16K sisaldab kasutamisele orienteeritud kohti siibrite või siibrite (sulgurite) määrimistunnuste kohta (vt näiteks F16K 3/36 - määrimisega seotud omadused).

Enamgi veel, väljenditesse “funktsioonile orienteeritud koht” ja “kasutamisele orienteeritud koht” ei saa alati suhtuda kui absoluutidesse. Seega võib kõnealune koht olla rohkem funktsioonile orienteeritud, kui teine koht, kuid vähem funktsioonile orienteeritud, kui veel mõni teine koht.

Näide: F02F 3/00 käsitleb siseõlemismootorite kolbe üldiselt ja on sealjuures rohkem funktsioonile orienteeritud kui F02B 55/00, mis on spetsiaalselt suunatud siseõlemismootorite rootoritele (pöörkolbidele), kuid vähem funktsioonile orienteeritud kui F16J, mis käsitleb kolbe üldiselt.

LEIUTISE TEHNILISTE OBJEKTIDE KLASSIFITSEERIMINE

Üldised tähelepanekud

88. On väga oluline hoolikalt määratleda tehniline objekt, millega iga leiutis olemuslikult tegeleb. Sealjuures tuleb õige koha leidmiseks Klassifikaatoris arvestada punktides 81 kuni 85 käsitletud asjaolusid.

Näide: Kui patendidokument käsitleb kolbe, tuleb arvestada, kas leiutise tehniline objekt on kolb ise või tehniline objekt on midagi muud, näiteks kolvi mugandus kasutamiseks mõnes kindlas seadmes või kolbide kogum suurema süsteemi, näiteks sise põlemismootori osana.

89. Sageli käsitleb leiutis ainult ühte kindlat kasutusala ja kasutamisele orienteeritud kohad peaksid katma sellise ainese klassifitseerimise täielikult. Funktsioonile orienteeritud kohad hõlmavad laiemat kontseptsiooni, seal on objekt konstruktiivsete ja funktsionaalsete tunnuste põhjal kasutatav rohkem kui ühel kasutusosal, kui leiutise teabes ei ole määratletud rakendamist ühel kindlal kasutusosal.

Näide: Pearühm C09D 5/00 katab palju erinevaid kasutamisele orienteeritud kattesegusid (näiteks C09D 5/16 katab katlakivi-/mädanemis-/reostumisvastased segud), kuna aga rühmad C09D 101/00 kuni 201/00 katavad kattesegude funktsioonile orienteeritud aspekte, nimelt polümeeri, millel segu baseerub.

90. Kui ei ole selge, kas tehnilist objekti klassifitseerida funktsioonile või kasutamisele orienteeritud kohta, tuleb arvesse võtta järgmist:

- (a) Kui kindlat kasutusviisi on nimetatud, kuid seda pole täpsemalt avatud või täielikult määratletud, klassifitseeritakse leiutis funktsioonile orienteeritud kohta, kui see on olemas. See on see juhtum, kus on laialt sedastatud mitu kasutusala.
- (b) Kui objekti olulised tehnilised tunnused käsitlevad nii eseme olemust või funktsiooni kui ka teatud kindlat kasutamist või selle spetsiaalset mugandust või liitmist suurema süsteemiga, tuleb leiutis klassifitseerida nii funktsioonile orienteeritud kui ka kasutamisele orienteeritud kohta, kui need on olemas.
- (c) Kui lõikudes (a) ja (b) esitatud juhtnööre ei saa kasutada, klassifitseeritakse leiutis nii funktsioonile orienteeritud kohta kui ka sobivasse kasutamisele orienteeritud kohta.

91. Suurema süsteemi (kombinatsiooni) kui terviku klassifitseerimisel tuleb tähelepanu pöörata kõikidele osadele või detailidele, mis on uudsed ja mitte-endastmõistetavad. Klassifitseerida tuleb nii süsteem tervikuna kui ka need osad ja detailid.

Näide: Kui dokument käsitleb antud eseme, näiteks lehtvedru liitmist suuremasse süsteemi, näiteks sõiduki ratta vedrustusse, on see seotud suurema süsteemiga ja tuleb klassifitseerida selle süsteemi kohta (B60G). Kui dokument käsitleb ka asja ennast, st lehtvedru kui niisugust, ja see on uudne ja mitte-endastmõistetav, tuleb dokument klassifitseerida ka asja enese kohta (F16F).

Ainese liigid, mida ei ole selgesõnaliselt esitatud Klassifikaatori nimetustes

92. Punktides 81 ja 82 (vt eespool) on ilmne, et leiutise tehnilist subjekti saab väljendada ainese eri liikidena. Kui Klassifikaatori nimetustes ei ole mõnda sellisesse liiki kuuluvale tehnilisele objektile selgesti eristatavat kohta määratletud, tuleb klassifitseerimiseks kasutada teiste liikide olemasolevatest kohtadest kõige paremini vastavat (vt analoogsete olukordade kohta allpool punkte 93 kuni 99). Isegi siis, kui need nimetused ei näita otsest, et seda liiki aines vastab sellele kohale, võib see olla näidatud muul viisil, nagu näiteks viidetega, märkustega, kirjeldustega või sarnase materjali hõlmamisega sama skeemi muudes rühmades. Kirjeldused, kui need on esitatud, peaksid andma spetsiaalset teavet vastavate klassifitseerimiskohtade kohta seoses ainese liikidega, mida ei ole nimetatud klassifikaatori nimetustes.

Keemilised ühendid, segud

93. Kui leiutise objektiks on keemiline ühend iseenesest (orgaaniline, anorgaaniline või kõrgmolekulaarne), tuleb see klassifitseerida valdkonnas C vastavalt keemilisele koostisele. Kui leiutis käsitleb ka teatud kindlat kasutamist, tuleb see klassifitseerida lisaks ka vastavasse kasutamisele mõeldud kohta, kui see kasutamine on ob-

jekti oluline tehniline tunnus. Ja siiski, kui keemiline ühend on tuntud ja leiutise objektiks on üksnes ühendi kasutamine, tuleb see klassifitseerida üksnes kasutamist hõlmavasse kohta.

Keemilised segud ja kompositsioonid

94. Kui leiutise objektiks on keemiline segu või kompositsioon iseeneses, klassifitseeritakse see vastavalt keemilisele koostisele, kui selline koht on olemas, näiteks C03C (klaas), C04B (tsemendid, keraamika), C08L (orgaanilised makromolekulaarsed ühendid), C22C (sulamid). Kui sellist kohta ei ole, klassifitseeritakse vastavalt kasutamisele või rakendusele. Kui kasutamine või rakendamine on leiutise oluliseks tehniliseks tunnuseks, klassifitseeritakse segu vastavalt nii keemilisele koostisele kui ka kasutamisele. Ja siiski, kui keemiline segu või ühend on tuntud ja leiutise objektiks on üksnes ühendi kasutamine, tuleb see klassifitseerida üksnes kasutamist hõlmavasse kohta.

Ühendite/segude valmistamine või töötlemine

95. Kui leiutise objektiks on keemilise ühendi valmistamine või töötlemine, klassifitseeritakse see kõnealuse ühendi valmistamis- või töötlemisprotsessi kohale. Kui sellist kohta ei ole, klassifitseeritakse see selle ühendi kohale. Kui selle tootmisprotsessi tulemusena saadav ühend on samuti uus, tuleb see ühend klassifitseerida ka vastavalt selle keemilisele koostisele. Leiutiste objektid, mis tegelevad valmistamise või töötlemise üldiste protsessidega segude klassidest, tuleb klassifitseerida kasutatud protsesside rühmadesse, kui sellised rühmad on olemas.

Seade või meetod

96. Kui leiutise objektiks on seade, tuleb see klassifitseerida seadme kohale, kui selline koht on olemas. Kui sellist kohta ei ole olemas, tuleb seade klassifitseerida selle seadmega teostatava protsessi kohale. Kui leiutise objekt käsitleb toote valmistamise või töötlemise meetodit, tuleb see klassifitseerida teostatava protsessi kohale. Kui sellist kohta ei ole olemas, tuleb toodete valmistamine või töötlemine klassifitseerida selle seadme kohale, millega protsessi teostatakse. Kui toote valmistamise jaoks ei ole mitte mingit kohta, tuleb valmistamise seade/seadmestik klassifitseerida selle toote kohale.

Toodetavad objektid (objektiks on toode)

97. Kui leiutise objektiks on toode, tuleb see klassifitseerida toote kohale. Kui toote enda jaoks ei ole kohta, tuleb see klassifitseerida vastavasse funktsioonile orienteeritud kohta (näiteks vastavalt toote otstarbe/funktsioonile) või, kui see ei ole võimalik, vastavalt kasutusala.

Näide: Kui klassifitseeritavaks tooteks on liimi jaotusseadis/jaotur, mis on spetsiaalselt ette nähtud raamatute köitmiseks, tuleb see klassifitseerida rühma B42C 9/00, mille ala on "Liimi või kleepainega katmine eriomaselt raamatuköitmises". Kuna spetsiaalset kohta raamatuköitmises kasutatavate liimijaoturite jaoks ei ole, tuleb need klassifitseerida nende funktsiooni-järgsele kohale, näiteks "liimi või kleepainega katmine".

Mitmeastmelised protsessid, tööstuslikud sisseseaded

98. Kui leiutise objektiks on mitmeastmeline protsess või tööstuslik sisseseade, mis koosneb vastavalt protsessi astmete või seadmete kombinatsioonist, klassifitseeritakse see tervikuna, see tähendab kohale, mis on ette nähtud sellise terviku jaoks, näiteks alaklass B09B. Kui sellist kohta ei ole, klassifitseeritakse see selle toote kohale, mis saadakse protsessi tulemusena või selle sisseseade abil. Kui leiutise objektiks on ka mõni kombinatsiooni kuuluv element, näiteks protsessi mõni etapp või sisseseadesse kuuluv masin, klassifitseeritakse eraldi ka see element.

Detailid, konstruktsiooni osad

99. Kui leiutise objekt käsitleb ainese, näiteks seadme konstruktiivseid või funktsionaalseid detaile või osi, rakendatakse järgmisi reegleid:

- (a) Detailid ja osad, mis on spetsiaalselt kohandatud vaid ühele ainesele või rakendatavad ainult ühe ainese korral, klassifitseeritakse seda liiki ainese detailide kohtadele, kui need kohad on olemas.
- (b) Kui sellist kohta ei ole, klassifitseeritakse need detailid või osad kõnealuse ainese kohale.
- (c) Detailid ja osad, mis on kasutatavad rohkem kui ühte liiki kuuluvate objektide juures, klassifitseeritakse üldisemat laadi detailide kohtadele, kui sellised kohad on olemas.
- (d) Kui selliseid üldisemat laadi kohti ei ole, klassifitseeritakse need detailid või osad vastavalt kõikide ainese liikide alla, mille juurde need sõnaselgelt kuuluvad.

Näide: Alaklassis A45B katavad rühmad 11/00 kuni 23/00 mitut liiki vihmavarje, kuna aga rühm 25/00 katab vihmavarjude detaile, mida saab kasutada rohkem kui üht liiki vihmavarjude juures.

Keemilised üldvalemid

100. Sageli on suured keemiliste ühendite kogumid väljendatud või nõudluses esitatud keemilisi valemehid kasutades. Üldvalemid on esitatud keemilise ühendi perekonnana, mille valemis on vähemalt üks komponent muutuv, valitav määratud alternatiivide kogumist (nn "Markush"-tüüpi ühendi nõudlus). Üldvalemi kasutamine põhjustab klassifitseerimisel probleeme, kui selle (nõudluse) maht sisaldab suurt hulka ühendeid ja need on eraldi klassifitseeritavad väga paljudesse klassifitseerimiskohtadesse. Sellises situatsioonis klassifitseeritakse ainult otsingu tegijatele kõige kasulikumat individuaalsed keemilised ühendid. Kui keemilised ühendid on määratletud üldise keemilise valemiga, rakendatakse järgmist klassifitseerimisprotseduuri:

1. aste: Kõik "täielikult määratletud" ühendid, mis on uued ja mitte-endastmõistetavad, klassifitseeritakse, kui need on:

- (i) esitatud nõudluses kui sellised eraldi või segu koostises,
- (ii) nõudluses esitatud tootmisprotsessi tulem või
- (iii) selle või teise tuletised.

Ühend loetakse "täielikult määratletuks", kui:

- (a) struktuur on antud täpse keemilise nimetuse või valemiga või on määratav teatud kindlate ainete reageerimise protsessiga, kus alternatiivide loetelust ei valita rohkem kui üks nendest ainetest, ja
- (b) ühend on iseloomustatud füüsikaliste omadustega (näiteks sulamistemperatuur) või selle valmistamist on kirjeldatud teostamise näites koos praktiliste detailidega.

Ühendeid, mis on määratletud ainult empiirilise valemiga, ei loeta "täielikult määratletuks".

2. aste: Kui "täielikult määratletud" ühendeid ei esine, klassifitseeritakse üldvalem kõige täpsema(te)sse rühma(desse), mis katab/katavad suurema osa potentsiaalsetest teostusvariantidest. Klassifitseerimine peab piirduma ühe rühmaga või väikese arvu rühmadega.

3. aste: Lisaks ülalkirjeldatud kohustuslikule klassifitseerimisele võib teha ka mittekohustusliku klassifitseerimise, kui üldvalemi piires on teisi huvipakkuvaid ühendeid.

Kui kõikide "täielikult määratletud" ühendite klassifitseerimine nende kõige täpsematesse klassifitseerimiskohadesse viib klassifitseerimissümbolite väga suure arvuni (näiteks üle 20), võib klassifitseeriija sümbolite arvu vähendada. Seda võib teha ainult sellisel juhul, kui "täielikult määratletud" ühendite klassifitseerimine viib suure arvu alarühmade nimetamiseni ühe ja sama hierarhiliselt kõrgema rühma all. Need ühendid võib sellisel juhul klassifitseerida ainult kõrgemasse rühma. Vastasel juhul klassifitseeritakse ühendid kõikidesse täpsematesse alarühmadesse.

Kombinatoorsed teegid

101. Kogumid, mis koosnevad paljudest keemilistest ühenditest, bioloogilistest entiteetidest või muudest ainetest, võivad olla esitatud teekide vormis. Teek sisaldab tavaliselt hiigelsuure arvu liikmeid, mis eraldi suurde arvu klassifitseerimiskohtadesse klassifitseerituna koormavad asjatult otsingusüsteemi. Seega siis klassifitseeritakse kohustuslikult ainult "täielikult määratletud" üksikliikmed kõige täpsemalt sobivatesse rühmadesse, analoogselt ühenditega üldvalemi all valdkonnas C. Teek kui tervik klassifitseeritakse vastavasse rühma alaklassis C40B. Lisaks ülalkirjeldatud kohustuslikule klassifitseerimisele võib teha ka mittekohustusliku klassifitseerimise, kui teegi piires on teisi huvipakkuvaid liikmeid.

IX. MITMENE KLASSIFITSEERIMINE; KOMBINEERITUD SÜSTEEMID

Tehniliste objektide mitmeaspektiline klassifitseerimine; sekundaarse klassifitseerimise skeemid; kombineeritud süsteemid; indekseerimiskoodide määramine

102. Klassifitseerimise peamine eesmärk on otsingu hõlbustamine. Sõltuvalt patendidokumendi sisust, võib selles sisalduv teave vajada rohkem kui ühte klassifitseerimissümbolit.

103. Dokumentide mitmeaspektilist klassifitseerimist on vaja siis, kui leiutisteave sisaldab mitut eri liiki aineid, näiteks protsesse, tooteid, seadmeid või materjale, mille jaoks on Klassifikaatoris olemas spetsiaalsed klassifitseerimiskohad. Mitmeaspektilise klassifitseerimise teiseks näiteks võib olla klassifitseerimine nii funktsioonile kui ka kasutamisele orienteeritud kohtadesse, kui leiutise objekti olulised tehnilised tunnused kuuluvad mõlemat liiki kohtadesse.

104. Mitmeaspektiline klassifitseerimine või klassifitseerimine koos indekseerimisega (vt allpool punkte 108 kuni 112) on samuti soovitatavad, kuid mitte kohustuslikud patendidokumendis sisalduva täiendava teabe näitamiseks, kui see võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel.

TEHNILISTE OBJEKTIDE MITMEASPEKTILINE KLASSIFITSEERIMINE

105. Mitmeaspektiline klassifitseerimine on mitmeosalise klassifitseerimise eriliik. Mitmeaspektilist klassifitseerimist rakendatakse selliste ainete korral, mida iseloomustab nende olemuse tõttu mitu aspekti, näiteks konstruktsioon ja teatav kasutamine või omadus. Sellise ainese klassifitseerimine ainult ühe aspekti järgi põhjustaks otsinguteabe puudulikkuse. Klassifitseerimissümbolite omistamisel ei tuleks piirduda Klassifikaatori kohaga või kohtadega, mis katavad ainult käsitletava tehnilise objekti ühe aspekti. Vajalikul määral tähelepanu tuleb pöörata ka teistele Klassifikaatori kohtadele, kuhu võib vaja olla klassifitseerida tehnilise objekti muid ebatriviaalseid aspekte.

106. IPC kohad, kus mitmeaspektiline klassifitseerimine on eriti soovitatav, on näidatud märkusega. Sõltuvalt käsitletava ainese iseloomust, näeb selline märkus ette ainese kohustusliku klassifitseerimise vastavalt näidatud aspektidele või sisaldab soovitusi mitmeaspektiliseks klassifitseerimiseks, kui see on soovitatav patendiotsingu efektiivsuse suurendamiseks.

SEKUNDAARSE KLASSIFITSEERIMISE SKEEMID

107. Piiratud arvu tehniliste objektide jaoks on Klassifikaatoris olemas sekundaarse klassifitseerimise skeemid. Neid skeeme kasutatakse kohustuslikuks täiendavaks klassifitseerimiseks, vastavalt ainese muudele aspektidele, kui need, mis on sellistena muudes kohtades juba klassifitseeritud. Selliste sekundaarse klassifitseerimise skeemide näiteks on alaklass A01P (keemiliste ühendite või preparaatide biotsiidne, kahjureid tõrjuv, kahjureid ligi tõmbav või taimede kasvu reguleeriv toime) ja alaklass A61P (keemiliste ühendite või preparaatide terapeutiline toime).

KOMBINEERITUD SÜSTEEMID; INDEKSEERIMISSKEEMID

108. Klassifikaatori teatud valdkondades on Klassifikaatori efektiivsuse suurendamiseks sisse toodud kombineeritud süsteemide kontseptsioon. Kombineeritud süsteemid on olemas ainult IPC edasiarendatud tasandil (vt eespool punkte 29 kuni 33).

109. Iga kombineeritud süsteem koosneb klassifitseerimisskeemist (näiteks alaklassid või rühmad) ja sellega seotud täiendavast indekseerimisskeemist. Indekseerimisskeem määratleb täiendavaid aspekte, mida vastavate klassifitseerimiskohtade nimetustes ei ole nimetatud. Kombineeritud süsteemis klassifitseerides loetletakse kõigepealt tehnilise objekti kõik klassifitseerimissümbolid. Seejärel võib lisada kui tahes palju indekseerimiskoodi ühe või mitme klassifitseerimissümboli juurde kuuluva(te)st indekseerimistabeli(te)st, kui need määratlevad tehnilise objekti elemente täpsemalt, mis on kasulik otsingu tegemisel.

110. Indekseerimiskoodide formaat on sarnane klassifitseerimissümbolite formaadiga, kuid kasutab sageli ainuomast numeratsiooni. Alaklassides, millel on olemas klassifitseerimisskeemid, on indekseerimisskeemid paigutatud klassifitseerimisskeemide järele ja nende numeratsioon algab reeglina numbrist 101/00. Mõnesid IPC alaklasse kasutatakse üksnes indekseerimisel koos klassifitseerimissümbolitega ühest või mitmest alaklassist; see on näidatud nende nimetustes. Indekseerimise alaklassid kasutavad tavaliselt sama unikaalset numereerimissüsteemi, mida kasutatakse ka klassifitseerimise alaklasside indekseerimistabelites (vt alaklasse F21W ja F21Y), kuid mõnikord võivad nende numeratsioonid sisaldada numbreid (nt 1/00), mida tavaliselt kasutatakse standardsete klassifitseerimissümbolite juures (vt alaklasse C10N, C12R, B29K, B29L).

111. Indekseerimiskoodide rakendatakse üksnes koos klassifitseerimissümbolitega. Kõik Klassifikaatori kohad, kus indekseerimiskoodide võib kasutada, on tähistatud märkustega. Analoogselt näitab märkus, nimetus või pealkiri iga indekseerimistabeli ees, milliste klassifitseerimissümbolitega need indekseerimiskoodid seostuvad.

112. Kus vähegi võimalik, on indekseerimisskeemide ülesehitus hierarhiline, hõlbustades nende esitlemist. Mõnede skeemide numeratsioon on selline, et otsingu teostamisel andmebaasis on võimalik indekseerimiskoodide lühendamise lühendusmärkide abil.

Näide (osa indekseerimisskeemist alaklassis C04B):

103/00	Toimeainete funktsioon või omadus/tunnus
103/10	• Katalüsaatorid
103/12	• • Tardumise katalüsaatorid
103/14	• • Kõvenemise katalüsaatorid
103/20	• Aeglustid
103/22	• • Tardumise aeglustid
103/24	• • Kõvenemise aeglustid
103/30	• Vee redutseerijad

INDEKSEERIMISKOODIDE MÄÄRAMINE

113. Indekseerimiskoodi võib määrata, kui see on kasulik otsingu eesmärgil, et tähistada juba klassifitseeritud leiutise kui sellise tehnilise objekti teabeelemente.

114. Hierarhiliselt kõrgemat rühma tohib indekseerimisskeemis kasutada üksnes äärmisel juhul, et registreerida erilist tunnust, mida ei ole üheski tema alajaotuses. Tehnilise objekti kahe või mitme elemendi teabe indekseerimisel, mis on kasulik otsingu tegemisel, tuleb iga sellise elemendi indekseerimisel kasutada hierarhiliselt kõige madalamat indekseerimisrühma, mis katab seda elementi. Ülejääva ainese indekseerimine indekseerimisskeemide pearühmadesse peab piirduma nende juhtumitega, kus see on kasulik otsingu tegemisele. Indekseerida ei tohi väga laia ulatusega pearühmadesse, mis on mõeldud kasutamiseks peamiselt informatiivse pealkirjana.

Näide: Keevitusprotsessi talade võõde kinnitamiseks on kirjeldatud rakendatavana raudteerööbaste, kandelade ja rööbassõidukite rataste tootmisel.

Sellisel juhul tuleb raudteerööbastele ja taladele rakendada vastavalt B23K 101/26 ja 101/28. Kuigi rööbassõidukite rattaid katab laialt B23K 101/00, ei peaks seda koodi kasutama, kuna see on liiga üldine ega anna otsingu jaoks kasulikku teavet. Järgnevalt on esitatud lõik viidatud indekseerimisskeemist:

- 101/00 Esemed, mis on valmistatud jootmise, keevitamise või lõikamise teel
- 101/02 • Kärge struktuuriga
- 101/04 • Torukujulised või õõnsad tooted
- 101/06 • • Torud
- 101/08 • • • Uim- või ribitorud
- 101/10 • • Torujuhtmed
- 101/12 • • Mahutid
- 101/14 • • Soojusvahetid
- 101/16 • Määramata pikkusega ribad/lindid või lehed
- 101/18 • Lehtmetall (paneelid)
- 101/20 • Tööriistad
- 101/22 • Võrgud, traadist tooted vmt
- 101/24 • Sõrestikud, raamistikud
- 101/26 • Raudtee-relsid vmt relsid /rööpad
- 101/28 • Talad

X. KOHUSTUSLIK KLASSIFITSEERIMINE; MITTEKOHUSTUSLIK KLASSIFITSEERIMINE JA INDEKSEERIMINE

Üldine käsitusviis: kohustuslik klassifitseerimine; mittekohustuslik klassifitseerimine ja indekseerimine; patendidokumentide klassifitseerimise käik avaldamise eri tasanditel

ÜLDINE KÄSITLUSVIIS

115. Nagu sedastatud eespool punktides 77 kuni 80, koosnevad patendidokumendid teabest leiutise kohta ning võivad sisaldada ka täiendavat teavet, st ebatriviaalset tehnilist teavet, mis iseenesest ei lisa uut tehnika tasemele, kuid võib olla kasulik teave otsingu tegijale.

116. Klassifitseerimissümbolitega kaetakse üksnes leiutisteave .

117. Täiendav teave kaetakse kas klassifitseerimissümbolite, indekseerimiskoodide või mõlemaga. Klassifitseerimissümboleid mis tahes kohast Klassifikaatoris koos mis tahes indekseerimiskoodidega, mis nende sümbolitega assotsieeruvad, võib kasutada täiendava teabe tähistamiseks.

Kohustuslik klassifitseerimine

118. Vastavalt Strasbourg'i kokkuleppe artiklile 4(3) rahvusvahelise patendiklassifikaatori kohta peavad Spetsiaalsesse Liitu (*Special Union*) kuuluvate liikmesriikide kompetentsed volitatud organid patendidokumentide klassifitseerimisel näitama "täielikult kõiki Klassifikaatori sümboleid selle leiutise kohta, mida patendidokument käsitleb". See tähendab, et nimetatud volitatud organite kohustus on määrata klassifitseerimissümbolid, mis kajastavad leiutisteavet.

Mittekohustuslik klassifitseerimine; mittekohustuslik indekseerimine

119. On soovitatav klassifitseerida või indekseerida mis tahes täiendav teave, kuna kõnealuse patendidokumendi avaldamisel võib selline teave tehnilise lahenduse kohta olla huvipakkuv, näiteks tulevikus esitatavate patendi taotluste jaoks, ja võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel. Teatud klassifitseerimiskohtades võib olla esitatud soovitusi, et abistada klassifitseerijat mittekohustuslikul klassifitseerimisel või mittekohustuslikul indekseerimisel. Siiski ei mõjuta need soovitusel klassifitseerimise või indekseerimise teostaja isiklikel valikutel põhinevat iseloomu.

PATENDIDOKUMENTIDE KLASSIFITSEERIMINE AVALDAMISE ERI TASANDITEL

120. Klassifitseerida tuleb kogu patendidokumendis sisalduv teave, nagu seda on kirjeldatud eespool punktis 77. Sõltuvalt ekspertiisi protseduuride staadiumist, kus dokumenti klassifitseeritakse, ei pruugi vajalik olla kogu leiutisteabe täielik klassifitseerimine. Punktid 121 kuni 130 allpool kirjeldavad üldjoontes toiminguid/meetodit eri liiki patendidokumentides (patendid, avaldatud taotlused, millele on tehtud otsing, avaldatud taotlused, millele ei ole otsingut tehtud) leiutisteabe ulatuse parimaks määratlemiseks klassifitseerimise eesmärgil.

Patendikaitse saanud leiutiste klassifitseerimine pärast otsingut ja ekspertiisi

121. Kogu patendidokumendis sisalduv nõudlusega kaetud aines tuleb klassifitseerida kui leiutisteave koos kõikide uute ja mitte-endastmõistetavate nõudluse ainese koostisosade või komponentidega (alamkombinatsioonidega). Klassifitseerimine peab baseeruma iga nõudluspunkti kui terviku ainesel ja igal leiunduslikul teostusvariandil nõudluspunkti sees.

122. Leiutisteabena tuleb klassifitseerida ka iga leiutiskirjelduses esitatud ja nõudluses esitamata aines, mis on uudne ja mitte-endastmõistetav.

123. Soovitatav on klassifitseerida või indekseerida kogu täiendav informatsioon, mis täiendab leiutisteavet, mida on nimetatud nõudluses või leiutiskirjelduses, kui see võib osutada otsingu tegemisel kasulikuks.

Patendidokumentide, millele on tehtud otsing, kuid mitte ekspertiis, klassifitseerimine

124. Kogu nõudlusega kaetud aines, mis on otsingu seisukohast uudne ja mitte-endastmõistetav, tuleb klassifitseerida kui leiutisteave koos kõikide uute ja mitte-endastmõistetavate nõudluse ainese koostisosade või komponentidega (alamkombinatsioonidega).

125. Leiutisteabena tuleb klassifitseerida ka iga leiutiskirjelduses esitatud ja nõudluses esitamata aines, mis on uudne ja mitte-endastmõistetav.

126. Soovitav on klassifitseerida või indekseerida iga täiendav informatsioon, mis täiendab leiutisteavet, mida on nimetatud nõudluses või leiutiskirjelduses, kui see võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel.

Patendidokumentide, millele ei ole otsingut tehtud, klassifitseerimine

127. Kogu nõudlusega kaetud aines, mis on klassifitseerija arvates, kes on vastava ala asjatundja, potentsiaalselt uudne ja mitte-endastmõistetav, tuleb klassifitseerida kui leiutisteave koos kõikide uute ja mitte-endastmõistetavate nõudluse ainese koostisosade või komponentidega (alamkombinatsioonidega).

128. Leiutisteabena tuleb klassifitseerida ka iga leiutiskirjelduses esitatud ja nõudluses esitamata aines, mis võib olla uudne ja mitte-endastmõistetav klassifitseerija, kes on vastava ala asjatundja, arvates.

129. Klassifitseerija, kes ei ole vastava tehnikavaldkonna asjatundja, peab klassifitseeritava ainese määratlemisel kasutama kõiki nõudluspunkte.

130. Soovitav on klassifitseerida või indekseerida iga täiendav teave, mis täiendab leiutisteavet, mida on nimetatud nõudluses või leiutiskirjelduses, kui see võib osutada kasulikuks otsingu tegemisel.

Üldised tähelepanekud

131. Patendidokumente ei tule klassifitseerida kui üksnes terviklahendusi, vaid eraldi tuleb määratleda ja klassifitseerida kõik erinevad leiunduslikud objektid, mis sisalduvad patendidokumendis, kas nõudluses või leiutiskirjelduses. Sellised erinevad leiunduslikud objektid on esitatud näiteks eri liiki nõudluspunktides, ainese liikide alternatiivsetes variantides (näiteks toode ja meetod selle tootmiseks).

132. Leiutisteavet, mida nõudluses ei ole esitatud, ei pea klassifitseerima, kui see on täielikult määratletud sellega seotud sama patendiameti poolt avaldatud varasemas taotluses, näiteks eraldatud patenditaotluse esialgses avaldatud taotluses.

133. Kui klassifitseerija teeb kindlaks, et patendidokumendis ei ole esitatud mingit leiunduslikku teavet, tuleb patendidokumendile omistada vähemalt üks klassifitseerimissümbol kui leiutisteabe sümbol. Sellisel juhul peab klassifitseerimine tuginema leiutise kirjelduse sellel osal, millest klassifitseerija arvates on otsingu tegemisel kõige rohkem kasu.

134. Potentsiaalselt ebavajalike klassifitseerimissümbolite vähendamiseks patendidokumentide otsingufailides võib patendi väljaandmisel, otsingu tegemisel, ümberhindamisel või tühistamisel üle vaadata avaldatud taotluste varasema staadiumi klassifitseerimise ning seda kas kinnitada või muuta. Siiski tuleb märkida, et paljud patendiametid klassifitseerivad järjestikku avaldatavatest patendidokumentidest ainult ühte liiki ja avaldatud taotlusele määratud klassifikatsiooni selle taotluse alusel patendi väljaandmisel enam üle ei vaadata ega muudeta.

XI. KLASSIFITSEERIMISKOHTADE MÄÄRAMISE REEGLID

Üldised reeglid; eelistamise reeglid; spetsiaalsed reeglid

135. Enne otsustamist, kuhu patendidokument klassifitseerida, on hädavajalik korrektselt määratleda leiutis ja dokumendis sisalduv täiendav teave, nagu on kirjeldatud eespool punktides 77 kuni 101. Kui see on tehtud, tuleb see teave klassifitseerida nii täielikult, kui IPC-s võimalik. Teatud tunnuseid puudutavate klassifitseerimiskohtade olemasolu või puudumine ei tohi viia klassifitseeritava teabe kontseptsiooni muutmiseni (vt ka eespool peatükki X).

ALAKLASSI VALIMINE

136. Kuna IPC on hierarhiline klassifikatsioonisüsteem, võib leiutise klassifitseerimiseks kohase alaklassi samm-sammult määramiseks kasutada ja järgida süstemaatilist lähenemist. Kõigepealt määratakse vastav valdkond, seejärel kohane osavaldkond ja klass, ning valitud klassi alt alaklass, mis katab kõnealuse objekti kõige paremini, nagu seda on võimalik määratleda. Sellise lähenemise järgimisel tuleb meeles pidada, et valdkondade, osavaldkondade ja klasside nimetused annavad üksnes üldise osutuse nende ulatusest.

137. Sageli võivad kõige sobivama alaklassi määramise alternatiivsed meetodid osutada palju efektiivsemaks. Need alternatiivsed meetodid võivad olla:

- (a) IPC tähestikulise märksõnaloendi kasutamine;
- (b) tekstiotsing kas IPC-s endas või märksõnaloendis;
- (c) kõnealuse objektiga kõige sarnasemate patendidokumentide klassifitseerimissümbolite ülevaatamine, näiteks tehniliste terminite baasil tehtud tekstiotsingu käigus leitud dokumentide statistilise analüüsi teel.

Kuigi need alternatiivsed meetodid võivad viia palju täpsema kohani kui alaklass, tuleb nende sobivust klassifitseerimiseks alati kontrollida selle koha ulatuse kontrollimise teel IPC selle konkreetse koha hierarhiliselt kõrgemate kohtade ja klassifitseerimisreeglite valguses.

138. Pärast alaklassi määramist, kasutades ülalkirjeldatud meetodeid, tuleb kindlasti kontrollida, kas selle ulatus on piisavalt lai, et katta klassifitseeritav tehniline objekt (vt ptk VII "Klassifitseerimiskohtade ulatus"). Sel eesmärgil tuleb arvestada alaklassi nimetusele ja klassifitseerimiskirjeldusele järgnevaid viiteid ja märkusi, kui need on olemas.

RÜHMA VALIMINE

139. Pärast vastava alaklassi valimist tuleb järgida IPC hierarhilise struktuuri kohast protseduuri vastava peärühma ja alarühma määramiseks valitud alaklassis. Enne selle protseduuri rakendamist tuleb kindlasti kontrollida, millist järgnevalt kirjeldatud kolmest klassifitseerimise üldreeglit (üldine reegel, esimese koha eelistamise reegel ja viimase koha eelistamise reegel) on kasutatud valitud alaklassis ja kas selle osades on rakendatud mõnda spetsiaalset klassifitseerimisreeglit.

140. Kui järgnevad punktid näitavad erinevusi üldiste klassifitseerimisreeglitega võrreldes, on oluline meeles pidada, et üldreeglid käsitlevad järgmisi olulisi tunnuseid:

- (a) paljud tehnilised objektid on täielikult kaetud ainult ühe rühmaga alaklassi tabelis; sellisel juhul klassifitseeritakse objekt sellesse rühma, vastavalt selles alaklassis kasutatavale klassifitseerimise üldreeglile;
- (b) kui patendidokument sisaldab rohkem kui ühte objekti, tuleb alaklassis kasutatavat üldreeglit rakendada igale objektile eraldi;
- (c) kui leiutise objekti alamkombinatsioon iseenesest on uus ja mitte-endastmõistetav, tuleb see klassifitseerida eraldi alaklassi üldreeglite kohaselt.

See kehtib ainult sellistes situatsioonides, kus tehniline objekt on kaetud alaklassi kahe või mitme rühmaga (st mõnede rühmade ulatused on mõnevõrra kattuvad või rühmad on mõeldud üksnes ühe objekti alamkombinatsioonide jaoks, aga mitte objekti enese jaoks) ja alaklassis kasutatud klassifitseerimise üldreegel on oluline vastava rühma või rühmade määramisel.

ÜLDREEGEL

141. Klassifitseerimise üldreegel on “vaikimisi” klassifitseerimise reegel IPC-s ja seda rakendatakse kõikides IPC kohtades, kus ei ole kehtestatud eelistatud klassifitseerimise reeglit või spetsiaalset klassifitseerimise reeglit. See baseerub Klassifikaatoris kehtival põhimõttel, et ühte ja sama tehnilist objekti saab klassifitseerida ainult ühte ja samasse kohta Klassifikaatoris (vt eespool punkti 75). See põhimõte peab endastmõistetavaks, et klassifitseerimiskohad IPC-s on vastastikku välistavad. Kui see nii ei ole, tuleb rakendada alljärgneva punkti 144 osa (b) põhimõtteid.

142. Vastupidiselt esimese ja viimase koha eelistamise reeglile, mida on kirjeldatud alljärgnevalt punktides 146 kuni 154, IPC üldreegli kehtivuse aladel üldiseid eelistamisreegleid ei rakendata. Siiski võib järgnevaid eelistamise põhimõtteid rakendada ebavajaliku mitmekordse klassifitseerimise piiramiseks ja klassifitseeritavat objekti kõige paremini esindavate rühmade valimiseks.

- (a) Suurema kompleksusega ainese rühmad on eelistatud vähemkomplekssete rühmade ees. Näiteks on kombinatsioonide rühmad eelistatud alamkombinatsioonide rühmade ees ja “terve asja” rühmad eelistatud “detailide” rühmade ees.
- (b) Täpsemalt määratletud ainese rühmad on eelistatud vähem-määratletud ainese rühmade ees. Näiteks rühmad ainulise ainese jaoks või rühmad teatud kindlate probleemide lahendamise vahendite jaoks on eelistatud üldisemate rühmade ees.

Need põhimõtted annavad aluse pearühmade standardsele järjestusele, mida on kirjeldatud eespool punktis 52. Sealjuures saab standardset järjestust paljudes situatsioonides kasutada kui juhtnööri eespool kirjeldatud eelistuspõhimõtete rakendamisel. Sealjuures tuleb meele pidada, et standardne järjestus määrab eelistuse alaklassi kõikide pearühmade vahel, näiteks funktsiooni ja kasutamise aspektide rühmade vahel, sarnase kompleksusega rühmade või sarnase spetsialiseerumise astmega rühmade vahel. IPC üldreegli aladel ei tohi eelistust rakendada selliste rühmade vahel, vaid tuleb klassifitseerida kõikides vastavates kohtades (vt näiteks punkte 88 kuni 91 eespool). Kui rakenduvad viited või kohalikud eelistamise reeglid, valitsevad need üldiste eelistusprintsipi üle.

143. Klassifitseerides ainet, mida iseloomustavad mitu aspekti, või määratledes täiendavaid klassifitseerimissümboleid, mis viitavad otsingu jaoks kasulikule teabele, rakendatakse mitmeosalise klassifitseerimise põhimõtteid (vt eespool punkte 102 kuni 107).

144. Pärast asjakohase alaklassi valimist on järgmine toiming mõeldud detailse klassifitseerimiskoha kindlakstegemiseks igal hierarhilisel tasandil, alates pearühma tasandist:

- (a) Kõiki rühmi üle vaadates tehakse kindlaks, kas tehnilise objekti klassifitseerimiseks sobib ainult üks nendest. Kui nii on, minnakse selle rühma osas astmele (c).
- (b) Kui selgub, et tehnilise objekti klassifitseerimiseks sobib kaks rühma või enam, tuleb kasutada eespool punktis 142 kirjeldatud juhiseid.
 - (i) Kui need põhimõtted näitavad eelistust rühmade vahel, tuleb valida eelistatud rühm. Klassifitseerimiseks võib valida ka vähem eelistatud rühmi, kui need tunduvad olevat kasulikud otsingu tegemisel, näiteks loogiliste operaatorite abil tehtava otsingu korral. Sellisel juhul tuleb astet (c) rakendada iga valitud rühma suhtes eraldi.
 - (ii) Kui nende põhimõtete järgi ei saa rühmade-vahelist eelistust määrata, tuleb astet (c) rakendada iga valitud rühma suhtes eraldi.
- (c) Korrake astet (a) ning, kui vajalik, astet (b) igal järgneval hierarhilisel tasandil, kuni ükski alarühm järgmisel hierarhilisel tasandil kõnealusele tehnilisele objektile ei sobi.

145. Kui klassifitseerimise üldreegli kehtivusalas ei leidu ühtegi sobivat kohta kombinatsiooni jaoks, tuleb kombinatsioon klassifitseerida vastavalt selle alamkombinatsioonidele, järgides eespool punktis 142 kirjeldatud põhimõtteid. Alamkombinatsioon, mida nende põhimõtete alusel klassifitseerimiseks välja ei valitud, võetakse klassifitseerimisel arvesse kui täiendavat teavet.

EELISTAMISE REEGLID

146. Mõnedes Klassifikaatori kohtades on esitatud eelistatud klassifitseerimise reeglid. Nende reeglite eesmärk on klassifitseerimise kooskõllalisuse parandamine. Vastupidiselt üldreeglile, annavad eelistamise reeglid üldised eelistamise põhimõtted vaadeldava ala rühmade vahel. Selle võimaldamiseks on skeemid spetsiaalselt kohandatud teatud reeglitele. Isegi kui rakenduvad eelistamise üldreeglid, on mitmeosaline klassifitseerimine võimalik nendes valdkondades, näiteks, kui on vaja klassifitseerida ainese erinevaid aspekte või kui aines sisaldab täiendavat teavet, mida on soovitatav klassifitseerida. Need kohad, kus rakenduvad eelistava klassifitseerimise üldreeglid, on selgelt tähistatud märkusega sellise klassifitseerimisreegli kehtimise kõige kõrgemas kohas.

Esimese koha eelistamise reegel

147. Mõnes Klassifikaatori kohas kasutatakse esimese koha eelistamise reeglit. Kohad, kus see reegel rakendub, on tähistatud järgmist liiki märkusega: “Selles/nendes alaklassis / pearühma(de)s / rühma(de)s klassifitseeritakse igal hierarhilisel tasandil esimesse sobivasse kohta”. Vaadake näiteks vastavaid märkusi C40B-s või F23B-s. Selle reegli kohaselt klassifitseeritakse leiutise tehniline objekt järjest igal alaneval tasandil esimesse rühm, mis katab mis tahes osa tehnilisest objektist, kuni on valitud alaklass kõige madalamal sobival klassifitseerimise tasandil. Kui patendidokument sisaldab mitu eraldi tehnilist objekti, rakendatakse esimese koha eelistamise reeglit igale tehnilisele objektile eraldi.

148. Klassifitseerimise skeemid, kus on rakendatud esimese koha eelistamise reeglit, sisaldavad standardset rühmade järjestust. Standardne järjestus järgib printsiipi – komplekssema või täpsemalt määratletud ainese poolt tabeli tipus vähemkompleksse või vähem-määratletud ainese poole tabeli alumises osas.

149. Pärast leiutise objektile asjakohase alaklassi valimist on järgmine toiming mõeldud detailse klassifitseerimiskoha kindlakstegemiseks:

- (a) määratakse esimene pearühm alaklassis, mis katab leiutise objekti vähemalt osaliselt;
- (b) määratakse selle pearühma all esimene ühe-punkti alarühm, mis vähemalt osaliselt katab leiutise objekti;
- (c) korratakse eelmist toimingut läbi alarühmade järgmiste alanevate tasandite, kuni leitakse esimene alarühm kõige madalamal alarühmade tasandil (st maksimaalse punktide arvuga), mis sobib leiutise objektile.

150. Kui Klassifikaatori esimese koha eelistamise reegli kehtivusala ei leidu ühtegi sobivat kohta kombinatsiooni jaoks, tuleb kombinatsioon klassifitseerida esimesse rühma, mis katab vähemalt ühe selle alamkombinatsioonidest. Kõik teised alamkombinatsioonid, mis on hinnatud uuteks ja mitte-endastmõistetavateks, tuleb samuti eraldi klassifitseerida, vastavalt esimese koha eelistamise reegli protseduurile. Alamkombinatsioonid, mis sisaldavad teavet, mis on arvatavasti kasulik otsingu tegemise seisukohast, võib klassifitseerida kui täiendava teabe.

Viimase koha eelistamise reegel

151. Mõnes Klassifikaatori kohas kasutatakse viimase koha eelistamise reeglit. Kohad, kus see reegel rakendub, on tähistatud järgmist liiki märkusega: “Selles/nendes alaklassis / pearühma(de)s / rühma(de)s klassifitseeritakse viimasesse sobivasse kohta, kui ei ole esitatud vastupidist juhist”. Vaadake näiteks vastavaid märkusi (ala)klassides A61K, C07, C08G, C10M. Selle reegli kohaselt klassifitseeritakse leiutise tehniline objekt järjest igal alaneval tasandil viimasesse rühma, mis katab mis tahes osa tehnilisest objektist, kuni on valitud alaklass kõige madalamal sobival klassifitseerimise tasandil. Kui patendidokument sisaldab mitu eraldi tehnilist objekti, rakendatakse viimase koha eelistamise reeglit igale tehnilisele objektile eraldi.

152. Klassifikaatori skeemides, kus on kehtestatud viimase koha eelistamise reegel, ei ole rühmade järjestus ametlikult standardiseeritud. Sellegipoolest järgib rühmade järjestus sageli printsiipi – vähemkomplekselt või üldisemalt aineselt skeemi ülaosas liigutakse komplekssema või täpsemalt määratletud ainese poole skeemi alumises osas.

153. Pärast asjakohase alaklassi valimist on järgmine toiming mõeldud detailse klassifitseerimiskoha kindlakstegemiseks:

- (a) määratakse viimane pearühm alaklassis, mis katab leiutise objekti vähemalt osaliselt;
- (b) määratakse selle pearühma all viimane ühe-punkti alarühm, mis vähemalt osaliselt katab leiutise objekti;
- (c) korratakse eelmist toimingut läbi alarühmade järgmiste alanevate tasandite, kuni leitakse viimane alarühm kõige madalamal alarühmade tasandil (st maksimaalse punktide arvuga), mis sobib leiutise objektile.

154. Kui Klassifikaatori viimase koha eelistamise reegli kehtivusallas ei leidu ühtegi sobivat kohta kombinatsiooni jaoks, tuleb kombinatsioon klassifitseerida viimasesse rühma, mis katab vähemalt ühe tema alamkombinatsioonidest. Kõik teised alamkombinatsioonid, mis on hinnatud uuteks ja mitte-endastmõistetavateks, tuleb samuti eraldi klassifitseerida vastavalt viimase koha eelistamise reegli protseduurile. Alamkombinatsioonid, mis sisaldavad teavet, mis on arvatavasti kasulik otsingu tegemise seisukohast, võib klassifitseerida kui täiendava teabe.

SPETSIAALSED REEGLID

155. Mõnedes üksikutes Klassifikaatori kohtades on kasutatud spetsiaalseid reegleid. Nendes kohtades kaaluvad need reeglid üles klassifitseerimise üldreeglid. Kohad, kus kehtivad spetsiaalsed reeglid, on selgelt tähistatud märkustega kõnealustes kohtades, näiteks C04B 38/00, C08L, G05D. Näiteks märkus 2 (b), mis järgneb alaklassi C08L nimetusele (“Kõrgmolekulaarsete ühendite koostised”), määrab, et selles alaklassis klassifitseeritakse ühendid vastavalt kõrgmolekulaarsele koostisosale või koostisosadele, mille sisaldus on kõige suurem; kui kõikide koostisosade sisaldus on võrdne, klassifitseeritakse ühend vastavalt kõikidele nendele koostisosadele.

XII. KLASSIFITSEERIMISSÜMBOLITE JA INDEKSEERIMISKOODIDE ESITAMINE PATENDIDOKUMENTIDES

156. Klassifitseerimissümbolite ja indekseerimiskoodide järjekord on järgmine:

1. Leiutisteavet kajastavatest klassifitseerimissümbolitest esitatakse esimesena see klassifitseerimissümbol, mis vastab leiutisele kõige täpsemalt.
2. Klassifitseerimissümbolid, mis kajastavad täiendavat teavet.
3. Indekseerimiskoodid.

157. Klassifitseerimissümbolid ja indekseerimiskoodid esitatakse tabeli kujul ühes või mitmes veerus, igal real üks sümbol või kood.

158. Põhitasandi sümbolid kirjutatakse tavalises kirjas ja edasiarendatud tasandi sümbolid kaldkirjas.

159. Leiutisteabe sümbolid kirjutatakse rasvases kirjas ning täiendava teabe sümbolid ja indekseerimiskoodid tavalises kirjas.

160. Põhitasandi sümboli versiooni tähis (aasta) asetseb ümarsulgudes pärast lühendit Int. Cl., millele eelneb INID kood (51). Edasiarendatud tasandi iga sümboli või koodi versiooni tähis (aasta, kuu) asetseb ümarsulgudes iga edasiarendatud tasandi sümboli või koodi järel.

161. Näiteid klassifitseerimissümbolite ja indekseerimiskoodide esitamise kohta patendidokumentide esilehtedel:

Näide 1: ainult põhitasandi sümbolid

(51) Int. Cl. (2006)
A01B 3/00
A01B 15/00

See sümbol ja kood näitavad:

- ühte põhitasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastab leiutisteavet – **A01B 3/00**;
- ühte täiendavat põhitasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastab leiutisteavet – A01B 15/00;

Näide 2: ainult edasiarendatud tasandi sümbolid

(51) Int. Cl.
G01N 21/39 (2006.01)
H01S 3/042 (2007.01)
F25B 21/02 (2006.01)

Need sümbolid ja koodid näitavad:

- kahte edasiarendatud tasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastavad leiutisteavet – **G01N 21/39**, **H01S 3/042**;
- ühte edasiarendatud tasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastab täiendavat teavet – **F25B 21/02**;

Näide 3: põhitasandi ja edasiarendatud tasandi sümbolid

- (51) Int. Cl. (2006)
C04B 32/00
B28B 5/20
B28B 1/29 (2007.03)
H05B 3/18 (2007.06)
C04B 111/10 (2006.01)

Need sümbolid ja koodid näitavad:

- kahte põhitasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastavad leiutisteavet – **C04B 32/00** ja **B28B 5/20**;
- ühte edasiarendatud tasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastab leiutisteavet – **B28B 1/29**;
- ühte edasiarendatud tasandi klassifitseerimissümbolit, mis kajastab täiendavat teavet – *H05B 3/18*;
- ühte indekseerimiskoodi, mis kajastab täiendavat teavet – *C04B 111/10*.

XIII. SPETSIAALSED KLASSIFITSEERIMISKOHAD OBJEKTIDELE, MIDA IPC ADEKVAATSELT EI HÕLMA

162. Tavaliselt on patendidokumentatsioonis sisalduv leutisteave adekvaatselt kaetud ühe või mitme klassifitseerimiskohaga. Tehnika arengu tõttu ei ole siiski võimalik vältida seda, et olemasolevad klassifitseerimiskohad ei pruugi kõiki uusi avaldatud objekte piisavalt hõlmata. Kuna nimetatud aines tuleb kindlasti klassifitseerida, on loodud spetsiaalsed klassifitseerimiskohad, mis ei sisalda tehnilisi piiranguid. Nende klassifitseerimiskohtade alla kogutakse uut tüüpi aines, kuni on võimalik luua kõnealuseid objekte hõlmavad, tehniliselt määratletud klassifitseerimiskohad.

163. Kui asjakohase valdkonna ükski alaklass ei hõlma patendidokumendis sisalduvat leutisteavet adekvaatselt, klassifitseeritakse leutisteave kõnealuse valdkonna spetsiaalse täiendava pearühma alla. Iga spetsiaalse täiendava pearühma tähistuseks on "99Z 99/00", millele eelneb vastava valdkonna sümbol. Kõigil spetsiaalsetel täiendavatel klassidel, alaklassidel ja pearühmadel on sama nimetus.

Näiteks (valdkond A):

A99Z 99/00 Leutise objektid, mis ei ole selles valdkonnas mujal hõlmatud.

Kõigi spetsiaalsete täiendavate alaklasside juures on toodud alljärgnev standardne märkus:

"See alaklass hõlmab ainet, (a) mida selle valdkonna alaklassid küll ei hõlma, kuid on sellega lähedalt seotud, ja (b) mida ei hõlma mitte ükski mõne teise valdkonna alaklass."

164. Kui leutisteavet hõlmab alaklass, kuid ei hõlma ükski tehnilisi piiranguid sisaldav alaklassi rühm, klassifitseeritakse leutisteave selle alaklassi täiendava põhirühma alla. Nende põhirühmade leidmise lihtsustamiseks paigutatakse nimetatud täiendavad põhirühmad, kus need on vajalikud, alaklassi skeemi lõppu ning nendele omistatakse võimaluse korral standardne rühma sümbol 99/00.

165. Kui vastavas alaklassis ei ole antud spetsiifilist leutisteavet hõlmavat täiendavat põhirühma, klassifitseeritakse teave asjaomase valdkonna spetsiaalse täiendava põhirühma alla (vt eespool punkti 163).

XIV. IPC KASUTAMINE OTSINGU TEOSTAMISEL

Otsingute eriliigid; otsingu ettevalmistamine; otsingupiirkonna määratlemine

OTSINGUTE ERILIIGID

166. Peaaegu kõik avaldatud patendidokumendid on varustatud IPC sümbolitega. IPC süsteemi võib kasutada paberdokumentides ja elektroonilistes andmebaasides mitut liiki otsingute tegemisel, nagu näiteks:

- (a) Uudsuse **otsing** – “uudsuse otsingu” eesmärk on teha kindlaks patendinõudluses esitatud leiutise uudsus või uudsuse puudumine. Otsingu eesmärk on selgitada välja olemasolev tehnika tase, mis võimaldab teha kindlaks, kas leiutis oli otsingu tegemise kuupäevast varasemal kuupäeval juba avalikustatud või ei olnud.
- (b) **Patentsuse või kehtivuse otsing** – “patentsuse või kehtivuse otsing” tehakse eesmärgiga selgitada välja dokumendid, mis on tähtsad mitte ainult leiutise uudsuse seisukohast, vaid samuti patentsuse muude kriteeriumide, näiteks leiutise leiutustaseme olemasolu või puudumise (st kas väidetav leiutis on ilmne või ei ole) või kasulike tulemuste või tehnilise progressi kindlakstegemiseks. Seda liiki otsing peab hõlmama tehnika kõiki valdkondi, mis võivad sisaldada leiutisega seotud teavet. Uudsuse ja patentsuse otsinguid teostavad peamiselt tööstusomandi kaitse ametid vastavalt patendiekspertiisi menetlusele.
- (c) **Rikkumiste otsingud** – “rikkumiste otsingu” eesmärk on selgitada välja patendid ja avaldatud patenditaotlused, millega seotud õigusi võiks vaadeldav tööstuslik tegevus rikkuda. Selle otsinguliigi eesmärk on teha kindlaks, kas olemasolev patent annab ainuõigusi, mis kattuvad vaadeldava tööstustegevuse või selle mõne osaga.
- (d) **Informatiivne otsing** – “informatiivse otsingu” eesmärk on võimaldada otsingu teostajal tutvuda vastava tehnikavaldkonna tehnika tasemega. Seda otsinguliiki nimetatakse sageli ka “tehnika taseme otsinguks”. Seda liiki otsing annab otsingu- ja arendustegevuseks taustinformatsiooni ning võimaldab selgitada välja, millised patendiväljaanded on vastavas valdkonnas juba olemas. Selle otsinguliigi muudeks põhjusteks võib olla vajadus selgitada välja alternatiivseid tehnoloogiaid, mis võivad asendada kasutatavat tehnoloogiat, või hinnata mõnda spetsiifilist tehnoloogiat, mille litsentsi pakutakse või mille omandamist kavandatakse.

OTSINGU ETTEVALMISTAMINE

167. Enne otsingu teostamist on oluline selgelt määratleda otsingu tehniline objekt. Teatud liiki otsingute, näiteks “patentsuse otsingu” korral võib otsing hõlmata rohkem kui ühte tehnilist objekti. Kui tehniline objekt, millele otsingut teostatakse, on selgelt formuleeritud, peab otsingu teostaja määrama antud objekti õige asukoha IPCs. Kõnealuse tehnilise objekti lähem uurimine peab võimaldama määrata kindlaks sõna või sõnad (tehnilised terminid), mis hõlmavad laiemalt või määratlevad täpsemalt tehnoloogiavaldkonda, millega kõnealune objekt on selgelt seotud.

OTSINGUPIIRKONNA KINDLAKSMÄÄRAMINE

168. Kui tehnilise objektiga seotud tehnilised terminid on määratletud, on süsteemi rakendamiseks soovitatav kasutada IPC märksõnaloendit või IPC-klassifikatsiooni CD-ROM-plaati, mis võimaldab otsida tehnilisi termineid IPC tekstis endas või IPC märksõnaloendis. Märksõnaloend võib näidata otsingu teostajale kätte IPC täpse rühma, kuid sageli viidatakse ainult pearühmale või, võimalik ka, et IPC alaklassile. Märksõnaloendi sissejuhatuses on toodud ka ettepanekud registri kasutusviisi kohta. Tuleb märkida, et märksõnaloend ei asenda üheski suhtes IPC mõnda osa ja seda ei tohi tõlgendada nii, et register võiks IPC sisus midagi mõjutada.

169. Kui märksõnaloend või IPC-CLASS CD-ROM ei võimalda asjakohast otsinguveldkonda leida, peab otsingu teostaja vaatama läbi IPC kaheksa valdkonda ning nimetuse alusel valima võimalikud osavaldkonnad ja klassid. Seejärel tuleb otsida valitud klassis selles sisalduvate alaklasside nimetuste alusel ning märkida välja need alaklassid, milles kõnealune objekt tõenäoliselt sisaldub. Tuleb valida see alaklass, mis kõige täpsemalt hõlmab antud objekti.

170. Vastava alaklassi väljaselgitamise alternatiivseks meetodiks oleks tekstiotsing määratletud tehniliste terminite alusel patendidokumentide täistekste või nende lühikokkuvõtteid sisaldavates andmebaasides, millele järgneb leitud dokumentides kasutatud klassifikatsioonisümbolite statistiline analüüs. Otsinguvaldkonda kaasatakse alaklassid, mis kõige sagedamini esinevad dokumentide klassifikatsioonisümbolitena.

171. Pärast sobiva alaklassi valimist tuleb kontrollida valitud alaklassi nimetuse juures toodud viiteid ja märkusi, mis võimaldavad paremini määratleda alaklassi sisu ja omavahel seotud alaklasside vahelisi piire, mis omakorda võivad anda teavet selle kohta, et soovitud objekt on klassifitseeritud mujale. Kui valitud alaklassi klassifitseerimiskirjeldus on käes, tuleb seda põhjalikult uurida, sest klassifitseerimiskirjeldused iseloomustavad alaklasside ulatust kõige täpsemini.

172. Järgmisel sammul tuleb kõige sobivama pearühma väljaselgitamiseks läbi vaadata alaklassi kõik pearühmad. Seejuures tuleb lähtuda pearühma nimetusest ning selle juures toodud märkustest ja viidetest. Kiireks liikumiseks alaklassis võib kasutada alaklassi alguses olevat registrit.

173. Kui sobiv pearühm on määratud, peab otsingu teostaja läbi vaatama pearühma ühe-punkti-alarühmad ja leidma rühma, mis tundub kõnealusele objektile kõige paremini sobivat. Kui see ühe-punkti-rühm sisaldab kahe- või mitme-punkti -alarühmi, tuleb otsingul valida kõige kohasem rühm, mis on kõige rohkem taandatud (st mille ees on kõige rohkem punkte).

174. Kui valitud rühm sisaldab eelistusviidet mõnele muule rühmale, st kui valitud rühm on näiteks kujul "7/16 (rühm 7/12 on eelistatud)," võib olla vajalik otsida nii eelnevat rühma kui ka valitud rühma, st antud näites nii rühma 7/12 kui ka rühma 7/16, sest dokumendid, mis sisaldavad lisaks rühma 7/16 objektile ka rühma 7/12 objekti, klassifitseeritakse viimatinimetatud rühma alla. Teisest küljest, kui kõnealune objekt kuulub nii rühma 7/12 kui ka rühma 7/16, ei ole rühmas 7/16 otsimine tavaliselt vajalik.

Näide: C08F 2/04 Polümerisatsioon lahuses (grupp 2/32 on eelistatud)

C08F 2/32 Polümerisatsioon "vesi õlis" -tüüpi emulsioonis

Polümerisatsioon, mida iseloomustab toimumine teatud kindlas lahustis, võib olla klassifitseeritud mõlemasse kohta, ning seetõttu tuleb otsing teostada mõlemas kohas; kui kõnealune polümerisatsioon ei saa toimuda "vesi õlis" tüüpi emulsioonis, ei ole rühmas 2/32 vaja otsingut teostada.

175. Kui valitud rühm paikneb alaklassis või selle osas, millele kehtib üldine eelistamise reegel – näiteks viimase koha eelistamise reegel, tuleb erilist tähelepanu pöörata eelistatud rühmade ulatusalale, sest see võimaldab määrata muid rühmi, mis võivad hõlmata otsitava tehnilise objekti aspekte.

176. Pärast valitud rühmas otsingu lõpetamist võib otsingu teostaja kaaluda otsimist hierarhiliselt kõrgemal asetsevates (st väiksema punktikohtade arvuga) rühmades, mille alla valitud grupp kuulub, sest kõnealust objekti sisaldav laiem objekt võib olla sinna klassifitseeritud.

177. IPC piirkonnas, kus rakendatakse mitmeastmelist klassifitseerimist või kus on rakendatud kombineeritud süsteeme, on soovitav kasutada otsinguks esmalt klassifitseerimissümbolite kombinatsiooni või klassifitseerimissümboleid ja indekseerimiskoode, mis on omavahel seonduvad nii, et oleks võimalik teostada spetsiifilisemat otsingut. Täielike otsingutulemuste saamiseks võib otsingupäringut hiljem laiendada, kasutades ainult kõige asjakohasemaid klassifitseerimissümboleid.

178. Kui asjakohaseid dokumente ei leita, võib põhjuseks olla see, et ei ole kindlaks tehtud objekti õige asukoht IPCs. Sellisel juhul tuleb kõnealune tehniline objekt sõnastada teisiti ning otsingupiirkond uuesti kindlaks määrata.

XV. KLASSIFITSEERIMISE ÜLEM-ANDMEBAAS

179. Klassifitseerimise ülem-andmebaas (MCD) (*Master Classification Database*) on bibliograafiline andmebaas, milles hoitakse mitmesuguses avaldamisstaadiumis olevate patendidokumentide kõiki bibliograafilisi andmelemente (sealhulgas IPC-sümboleid). Andmebaas sisaldab põhimõtteliselt kõiki andmekogumeid niivõrd, kui neid on MCDs hoidmiseks ette valmistatud. Andmebaas sisaldab ka teavet patendiperekonna kohta.

180. IPC reformimisel valiti see andmebaas IPC määratud sümbole hoiukohaks ning kõnealuste sümbole uuendamise kohaks pärast nii põhitasemele kui täiendatud tasemele vastavate skeemide ümbertöötamist. MCDsse kuuluvad dokumendid klassifitseeritakse IPC põhitasandi viimase versiooni alusel ning pidevalt uuendatava täiendatud taseme alusel. See tähendab, et patendiotsinguid võib teostada ainult klassifikaatori parajasti kehtiva versiooni alusel ning jääb ära vajadus tugineda IPC asendatud versioonidele. Skeemide ümbertöötamise ajal põhineb ümberklassifitseerimise protsessis osalevate ametite vaheline tööjaotus andmebaasil.

181. MCD on haldusandmebaas, kuid andmetele on võimalik ligi pääseda mitmel viisil. Andmebaasi poole pöördumiseks võidakse anda kasutada andmebaasi koopiaid ning võimalik on ka kaudne juurdepääs WIPO Interneti-lehekülgede, intellektuaalse omandi ametite ja kommertskasutuses olevate peremeesarvutite kaudu.

182. MCD võimaldab otsingutel kasutada mitmesuguseid andmelemente, nagu IPC sümboleid, taotlejate ja leiutajate nimesid, nimetusi, lühikokkuvõtteid ja prioriteete, mis on seotud perede informatsiooniga.

XVI. SÕNASTIK

KLASSIFITSEERIMISE TERMINID JA VÄLJENDID

183. Sõnastiku käesolevas osas on esitatud terminid ja väljendid, mis on seotud Klassifikaatori põhimõtete ja reeglitega, mille käsitlemine ja kasutamine nõuavad teatavaid selgitusi.

- lisand tehnika tasemele aspekt, vaatevinkel = erinevus kõnealuse ainese ja tehnika taseme vahel
- aspekt, vaatevinkel = eristav vaatevinkel, millest vaadatuna tehnilist teavet, eriti leiutisteavet saab vaadelda ja millele vastavalt seda teavet saab klassifitseerida (näiteks "Ainese liigid" on leiutise võimalikud aspektid)
- klassifitseerimiskoha põhiline aines = aines, mis on sõnaselgelt kaetud klassifitseerimiskoha nimetuse ja kirjeldusega, st aines ise, vastandina kombinatsioonile, millest see komponent on üksnes üks osa.
- piirjoon (joon) = selgelt tähistatud piir klassifitseerimiskohtade vahel
- ainese (leiutiste) liigid = leiutisteabe põhilised alajaotused:
 - toote kasutamise meetodid või tootmisvälise protsessi või tegevuse teostamine;
 - tootmisobjektid, näiteks toodetavad artiklid;
 - toote valmistamise protsess;
 - seadmed;
 - materjalid, millest tooteid valmistatakse.Need liigid on määratud kontekstiga. Toodud näidetes: (1) tootmisprotsessi tulemiks võib olla materjal, millest valmistatakse teine toode; (2) toote valmistamise protsess võib samas olla materjali kasutamise meetod toote valmistamiseks.
- kombinatsioon = tehniline "asi" kui tervik, mis koosneb kahest või mitmest astmest või koostisosast, mis teatud eesmärgil kokku pannakse. Näiteks:
 - kolmeastmeline tootmisprotsess on kombinatsioon kolmest astmest, mis koos annavad toote;
 - viie-komponendiline keemiline ühend on viie koostisosa kombinatsioon, millel võib olla omadusi, mida igal komponendil eraldi võetuna ei ole;
 - ratastool on tooli ja rataste kombinatsioon, mis on mõeldud inimese transportimiseks istuvas asendis.Terminid „kombinatsioon” ja „alamkombinatsioon” on siiski suhtelised terminid. Seega võib esimene näide olla suurema neljaastmelise kombinatsiooni alamkombinatsioon. Kolmandas näites on ratas ise rehvi, kodarate ja rehvi ääre kombinatsioon, olles ühtlasi ka ratastooli alamkombinatsioon.
- teostamise näide = konkreetne avaldatud näide, kuidas leienduslik idee, mis mujal avaldatud dokumendis on kirjeldatud palju üldisemalt, võiks olla praktiliselt teostatud. Vaata perekonda/liiki.

perekond/liik	<p>= teostamise näidete rühm ainese ühe liigi piires, millel on ühine piirav tingimus.</p> <p>Alamliik (st täpsemalt määratletud teostusnäide) alamrühmitus perekonna/liigi sees.</p> <p>Maksimaalne (piir-)teostusnäide on kõige täpsemalt määratletud teostusnäide perekonnas, st teostusnäide, millel ei ole sõnaselgeid muutujaid/variatsioone. Väljendit kasutatakse peamiselt keemia valdkonnas.</p> <p>Näide: Võttes “anorgaanilisi ühendeid” kui perekonda, on “anorgaanilised soolad” või “naatriumisoolad” “alamliik” või “täpsemalt määratletud teostusnäide”, ning “naatriumkloriid” on “maksimaalselt täpne teostusnäide”.</p>
rühma haru (rühma reastus / rida)	<p>= alaklassi osa, mis koosneb</p> <ul style="list-style-type: none"> – teatud pearühmast või alarühmast ning – kõikidest sellele alluvatest alarühmadest.
taane/taandama	<p>= rühmade hierarhiliste suhete graafiline esitusviis Klassifikaatori skeemides. Taane näitab rühmaga hõlmatud aineseosa jaotumist alarühma(desse). Alarühma sõltuvussuhet tema “emarühmaga” on Klassifikaatori tabelis näidatud alarühma nimetuse paigutamisega alla paremale ning ühe võrra suurema punktidega arvuga nimetuse ees, kui on “emarühmal”.</p> <p>Näide: H01S 3/00 Laserid 3/09 • Meetod või seade ergastamiseks, näiteks pumpamiseks 3/091 • • optilise pumpamise teel 3/094 • • • koherentse valguse abil</p> <p>Selles näites on alarühm H01S 3/094 järjestikku sõltuv alarühmadest H01S 3/091, H01S 3/09 ja pearühmast H01S 3/00, mille alt algab tema taane. Ilma hierarhiliste tasandite ja taaneteta on alarühma H01S 3/094 nimetus selline: "Meetod või seade laserite optiliseks pumpamiseks koherentse valgusega."</p>
leiutisteave (patendidokumendis)	<p>= kogu uus ja mitte-endastmõistetav aines avaldatud täielikus patendidokumendis (näiteks leiutiskirjeldus, joonised, nõudlus), mis kajastab, mida see leiutis lisab tehnika tasemele tehnika taseme kontekstis (näiteks püstitatud probleemi lahendus). “Leiutisteabe” määratlemisel tuleb tavaliselt juhinduda patendidokumendi nõudluses sisalduvast teabest.</p>
leiunduslik asi	<p>= tähendab leiutisteabe mis tahes osa, mis iseenesest on uudne ja mitte-endastmõistetav.</p>
objekt	<p>= mis tahes käegakatsutav tehniline aines, näiteks toodetav artikkel, seade, materjali osa.</p>
kohustuslik klassifitseerimine	<p>= patendidokumendis sisalduva leiutisteabe täielikuks hõlmamiseks vajalik klassifitseerimine.</p>

paralleelsed rühmad (rinnastatud rühmad)	=	rühmad, mis alluvad vahetult ühele ja samale klassifitseerimiskohale (st “ema”-alaklassile või -rühmale) ning on samal hierarhilisel (taande) tasandil. Näide: kõik ühe ja sama alaklassi pearühmad on paralleelsed (rinnastatud).
täiendav pearühm	=	pearühm alaklassi tabelis, mis ei määratle mitte ühtegi tehnilist omadust ja mis on mõeldud ainese jaoks, mida ei hõlma ükski teine selle alaklassi pearühm.
maksimaalselt täpsed teostusnäited	=	vt perekond/liik.
rühmade standardne järjestus	=	rühmade järjestus, mis järgib printsiipi, et komplekssema ainese poolt vähemkomplekse poole ja määratletud ainese poolt määratlemata ainese poole alaklassis.
alaklassi skeem	=	rühmade korrastatud paigutus alaklassis.
alamkombinatsioon	=	alamhulk astmeid või koostisosi, mis moodustavad “tervik-asja”. Alamkombinatsioon võib sisaldada ühte või mitut koostisosa või astet. Alamkombinatsioonide näited on: – kolmeastmelise tootmisprotsessi kaks järjestikust astet; – kompositsioon, mis sisaldab ainult mõnda komponenti suurema komponentide hulgaga kompositsioonist; – ratastooli rattad. Alamkombinatsioon ise võib omakorda koosneda alamkombinatsioonidest.
alamperekond /-liik	=	vt perekond/liik.
tehnika tase	=	kogu tehniline teave, mis on avalikkusele teatavaks saanud.
asi	=	mis tahes tehnilised vahendid / tehniline aines, käegakatsutav(ad) või mitte, nagu näiteks: – toote kasutamise meetodid või tootmisvälise protsessi või tegevuse teostamine; – tooted (toodetavad artiklid); – toote valmistamise protsess; – seadmed; – materjalid, millest tooteid valmistatakse.
maksimaalselt täpne teostusnäide	=	vt perekond/liik.

KLASSIFIKAATORIS KASUTATUD TEHNILISED TERMINID JA VÄLJENDID

184. Sõnaseletuste käesolevas osas on esitatud valik Klassifikaatoris kasutatud tehnilisi termineid ja väljendeid, mille tähendus ja kasutamine nõuavad mõningast selgitamist, kas siis näiteks vajaduse tõttu valida alternatiivsete tähenduste vahel või kui terminit on kasutatud tunduvalt täpsemas või kitsamas tähenduses, kui tavakasutuses. Sõnaseletustes toodud kirjeldusi ei tule käsitleda kui jäiku definitsioone. Terminid või väljendi tähendust tuleb alati vaadelda käsitletava ainese kontekstis

185. Tähelepanu on pööratud ka teatud sõnadele ja väljenditele, mida on käsitletud Juhendi eespoolsetes osades, näiteks eespool punktides 31 kuni 42.

186. Kõik Klassifikaatoris toodud definitsioonid kaaluvad üles – selle koha jaoks, kus neid on käsitletud – käesolevas sõnastikus toodud sõnaseletused.

187. Kasutatud on järgmisi lühendeid:

(A) adjektiiv (omadussõna); (N) = nimisõna; (V) = verb (teigusõna)

kohandamine	=	1. muutmine teatud tingimuste täitmiseks; 2. ese (seade), mida on selliselt muudetud.
seade	=	leiutise liik, st masin või seade, mida kirjeldatakse tema funktsionaalsete omaduste või konstruktiivsete tunnuste kaudu, ning mida kasutatakse – mingi toote valmistamisel/valmistamiseks või – mis tahes tootmisvälise protsessi või tegevuse sooritamiseks.
paigutus, paiknemine	=	kokkupanek, montaaž, või omavaheline paigutus See termin võib hõlmata käsitletava objekti ühte teostusvarianti, kuid üksnes sellisel juhul, kui see teostusvariant ei ole montaažiga võrreldes eraldi käsitletav.
vahendid	=	mis tahes vahendid teatud funktsiooni täitmiseks, tavaliselt koosnevad kombineeritud esemetest, mida on võimalik modifitseerida, näiteks F16D 23/02 “Sünkroniseerimisvahendid”.
aspekt, vaatevinkel	=	eristav vaatevinkel, millest vaadatuna tehnilist teavet, eriti leiutisteavet saab vaadelda ja millele vastavalt seda teavet saab klassifitseerida (näiteks “Ainese liigid” on leiutise võimalikud aspektid).
iseloomulik tunnus, näitaja	=	eristav tunnus.
keemiline koostis, segu	=	toode, mis koosneb vähemalt kahest või mitmest keemilisest ainest (näiteks ühendist/koostisosast või elemendist), kus need ained ei ole omavahel keemiliselt seotud. Sulam on tavaliselt segu, aga võib mõnel juhul (näiteks intermetalliidides jne) olla koostisosa.
keemiline ühend	=	keemiline ühend on aine/aines, mille moodustavad aatomid, mis on üksteisega keemiliste sidemetega ühendatud.
juhtima, reguleerima	=	muutujat (näiteks masina/mootori kiirust) mis tahes viisil mõjutama, näiteks vältima varieerumist (vt ka kirjeldust klassis G05).
jõumasin, mootor	=	seade mehaanilise energia tootmiseks, näiteks koostiselemendi pöörlema või edasi-tagasi liikuma panemiseks, vedeliku surve-energiast.
oluline, olemuslik	=	omadus on oluline/olemuslik antud rühma klassifitseerimise seisukohast, kui selle tunnuse puudumine toob paratamatult kaasa klassifitseerimise mõnda teise rühma.
tunnus	=	asja mis tahes omadus, näiteks kuju, otstarve, kasutamiseviis, detail või omadus.
voolav (A)	=	gaasi või vedeliku omadusi/tunnuseid omav.
voolav aine (N)	=	mis tahes gaas või vedelik.

ülekandeseade	= mehaaniline, hüdrauliline, elektriline või mõnda muud liiki vahend mehaanilise liikumise või jõu ülekandmiseks.
käsitsemise, käitlemine	= materjali või esemetega tegelemine mis tahes viisil, ilma selle mis tahes omadusi kavatsuslikult või olemuslikult muutmata, sh ka ajutiselt (näiteks deformeerimata, kuumutamata, elektriseerimata), näiteks transportimine, ladustamine, kohale paigutamine, jaotamine, pööramine, laadimine.
laminaat	= kihtidest koosnev suhteliselt ühtlase paksusega materjal, mille kihid on vähem või rohkem pidevas kontaktis ja kokku ühendatud, näiteks vineer. Kihid võivad olla katkelised, aga mitte vahedega.
kihiline / kihiga kaetud toode	= materjal, mis koosneb mis tahes kujuga (näiteks kärgjas, lainestatud) kihtidest (pidevad, katkelised või vahedega), mis on kokku ühendatud mis tahes viisil. Tavaliselt sisaldab suhteliselt ühtlase paksusega pealmist kihti (st, arvestamata lokaalseid erinevusi, nagu näiteks lainestatud pealiskihil); võib olla toote kujul (näiteks mahuti). See termin on laiema tähendusega, hõlmates ka materjale, millel on tühikuid kas kihtide vahel või mõnes kihis.
käsitsi	= käega; inimese mõne teise kehaosaga, kui ei ole selgesti aru saadav mõni kitsam tähendus.
materjal	= aine liik, mis hõlmab mis tahes ollust, vaheprodukti või ühendit, mille töötlemise eesmärgiks on toote valmistamine.
määr, mõõtühik	= võimaldab määrata väärtust või selle suhet näitajaga/andmega (vt ka definitsiooni klassist G01).
seirama, kontrollima, järelvalvama	= teostama pidevat või perioodilist jälgimist (inimese poolt või instrumentaalselt), et tagada toimingute sooritamise või käivitumise või signaali andmise, kui ilmnevad ebasoovitavad tingimused.
mootor	= seade mehaanilise liikumise tekitamiseks mis tahes teisest energialiigist; liikumine võib olla pidev või eraldi töökäikudena. See termin hõlmab "jõumasinat".
oluline/ huvipakkuv	= omab tunnuseid, mis teatud kontekstis on olulised.
asjaomane, vastav	= sellise iseloomuga, mis on oluline kõnealuse teemavälja suhtes, näiteks klassis F02M 17/00 ("Karburaatorid, mille oluliseks tunnuseks on ...") peavad karburaatorite tunnused olema eriomased sisepõlemismootorite varustamiseks kütusega, vastavalt alaklassi nimetusele.
sisseseade	= masinate, seadmete jmt kombinatsioon teatud kindla saaduse tootmiseks, kus iga masin jmt teostab operatsiooni, mida saab teostada eraldi ja sageli on uuritud eraldi, mille vastandiks on "seade", mille puhul on huviobjektiks üksnes üldine funktsioon, kuigi samas võivad konstruktiivset huvi pakkuda ka osad. Näiteks maagitöötlemistehase sisseseade, mis koosneb purustajast, konveierist, sirmist ja tolmu eraldajast; või masinatehase sisseseade, mis koosneb kahest masinast, mis on seotud vastavalt kas energia-varustusega või teisaldamisega.
plastne	= vähem või rohkem kergesti deformeeritav, lokaalselt või tervikuna, mis tahes suunalise jõu abil mis tahes kuju saavutamiseks ja säilitamiseks.
plast- (A)	= plastikust valmistatud.

plastikud (N)	= makromolekulaarsed ühendid või segud, mis baseeruvad nendel komponentidel, näiteks tehisvaigud.
valmistamine	= 1. mis tahes liiki aine, materjali, ühendi või segu valmistamine; 2. poolfabrikaadi või pooleldi valmis materjali ettevalmistamine järgnevaks töötlemiseks jne; 3. segu, mis on valmistatud teatud kindlaks otstarbeks, näiteks meditsiiniliseks.
toode	= ainese liik, mis on tootmisprotsessi tulemusena saadav/saadud toode või ühend, mis on kirjeldatav konstruktiivsete tunnuste või füüsikaliste või keemiliste omaduste kaudu
toorik, alus	= toodete valmistamiseks ette nähtud tükk/ühik, (mis võib olla määramata pikkusega), teatud kindla vormiga tahke aine, eelmise protsessi tulemus (pooltoode) kasutamiseks protsessis, mille käigus see jagatakse osadeks (enne või pärast mõningast vormimist või mõnda muud toimingut).
töötlemine	= protsessi või protsesside/toimingute seeria kasutamine teatud kindla tulemuse saavutamiseks materjali või objekti juures. Töötlemine võib täielikult muuta materjali või objektide iseloomu (näiteks keemiline töötlemine); muudel juhtudel võib selle eesmärgiks olla mõne omaduse/tunnuse muutmine (näiteks kuumutamise, katmise, poleerimise, steriliseerimise, magnetiseerimise teel) üldist vormi muutmata (kuigi kõnealune termin võib tähendada ka kuju muutmist). Protsessi tulemus võib olla ajutine või alaline, ning võib rakenduda nii tootele tervikuna kui ka selle mõnele osale.
kasutamine	= 1. otstarve, milleks, või tehnikavaldkond, milles eset kasutatakse; 2. tõdemus, et eset kasutatakse, või viis, kuidas seda kasutatakse
väärtus	= hulk, väärtus või muutuja või mõõdetava kordaja/konstandi numbriline väljendus
muutuja / muutuv suurus	= mõõdetav kogus/hulk või omadus, mis võib, aga ei pea muutuma, näiteks pikkus, kiirus, pinge, värvus. Kuna see kogus/hulk võib mõnel juhul või mõnedes tingimustes olla konstantne, on muutuja mõõtmise vahendid üldiselt samad kui sama liiki konstandi mõõtmise vahendid, ja mõistet "muutuja" tuleb interpreteerida vastavalt (vt märkust seksioonile G)
viimistlemine, lõpp-töötlus	= ainete/materjalide töötlemine nende viimiseks teatud kindlasse lõppseisu, näiteks toonimine pigmentide lisamise teel, granuleerimine, lehtede/tahvlite või esemete valmistamine.

2. OSA

RAHVUSVAHELISE PATENDIKLASSIFIKATSIOONI VALDKONDADE JA KLASSIDE LOETELU

VALDKOND A – INIMESTE ELULISTE VAJADUSTE RAHULDAMINE

PÕLLUMAJANDUS

A01 PÕLLUMAJANDUS; METSAMAJANDUS; LOOMAKASVATUS; JAHINDUS; LOOMADE PÜÜDMINE; KALANDUS

TOIDUAINED; TUBAKAS

A21 KÜPSETAMINE; SEADMED TAIGNA VALMISTAMISEKS VÕI TÖÖTLEMISEKS; TAIGNAD KÜPSETAMISEKS [1,8]

A22 LOOMADE TAPMINE TOIDUKS, LIHA ÜMBERTÖÖTLEMINE, KODULINNULIHA VÕI KALA TÖÖTLEMINE

A23 TOIDUD VÕI TOIDUAINED; NENDE TÖÖTLEMINE, MIS EI KUULU TEISTE KLASSIDE ALLA

A24 TUBAKAS; SIGARID; SIGARETID; SUITSETAMISTARBED

ISIKLIKUD TARBESEMED VÕI KODUKAUBAD

A41 RIIETUS

A42 PEAKATTED

A43 JALANÕUD

A44 GALANTERII; JUVEELTOOTED

A45 ISIKLIKUD TARBESEMED VÕI MATKATARBED

A46 HARJAD

A47 MÖÖBEL (istmed, mis on ette nähtud transpordivahenditesse või istmete kohandamine transpordivahendites kasutamiseks B60N); KODUSED MAJAPIDAMISRIISTAD VÕI KODUMASINAD; KOHVIVESKID; VÜRTSIVESKID; TOLMUIMEJAD ÜLDISELT (redelid E06C)

TERVIS; MEELELAHUTUS

A61 MEDITSIIIN VÕI VETERINAARIA; HÜGIEEN

A62 PÄÄSTETEENISTUS, TULETÕRJE (redelid E06C)

A63 SPORT; MÄNGUD; MEELELAHUTUS

A99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND B — TEHNOLOOGILISED PROTSESSID; TRANSPORT

ERALDAMINE; SEGAMINE

B01 FÜÜSIKALISED VÕI KEEMILISED PROTSESSID VÕI SEADMED ÜLDISELT (kolded, põletusahjud, ahjud, retordid üldiselt F27)

B02 PURUSTAMINE, JAHVATAMINE VÕI PEENESTAMINE; TERAVILJA ETTEVALMISTAMINE JAHVATAMISEKS

B03 TAHKETE MATERJALIDE ERALDAMINE VEDELIKE VÕI PNEUMAATILISTE LAUDADE VÕI SETITITE ABIL; TAHKETE MATERJALIDE MAGNETILINE VÕI ELEKTROSTAATILINE ERALDAMINE TAHKETEST MATERJALIDEST VÕI VOOLAVAST KESKKONNAST; ERALDAMINE KÕRGEPIINGE ELEKTRIVÄLJA ABIL (isotoopide eraldamine B01C 59/00; purustamine või peenestamine B02C; tsentrifuugid või keerisseadmed füüsikaliste protsesside teostamiseks B04) [5]

B04 TSENTRIFUGAALSEADMED VÕI –MASINAD FÜÜSIKALISTE VÕI KEEMILISTE PROTSESSIDE TEOSTAMISEKS

B05 PRITSIMINE VÕI PIHUSTAMINE ÜLDISELT; VEDELIKE VÕI TEISTE VOOLAVATE MATERJALIDE KANDMINE PINDADELE ÜLDISELT (kodune puhastus A47L; puhastamine üldiselt meetodite abil, mis oluliselt sisaldavad vedeliku kasutamist või juuresolekut B08B 3/00; liivajugatöötlus B24C; toodetele pinnakatete kandmine plastilises olekus vormimise ajal B29C 39/10, B29C 39/00, B29C 41/02, B29C 41/00, B29C 43/18, B29C 43/22, B29C 45/14, B29C 47/02, kihiliste toodete vormimise teiste klasside kohta vaata B32B; trükkimine, kopeerimine B41; toodete või töödeldavate detailide transportimine läbi vedelikuvannide B65G, nt B65G 49/00; kangataoliste ja niitjate materjalide käsitlemine üldiselt B65H; klaaspinna töötlemine pinnakattega C03C 17/00, C03C 25/10; müürisegude, betooni, kivi või keraamika katmine või immutamine C04B 41/45, C04B 41/61, C04B 41/81; värvid, värnitsad, lakid C09D; metallide emailimine, metallidele klaasja kihi kandmine, metallist esemete keemiline puhastamine või rasvatustamine C23; galvaaniline katmine C25D; tekstiilmaterjalide töötlemine vedelike, gaaside või aurudega D06B; pesupesemine D06F; teede korrashoidmine E01C; valgustundlike materjalide ettevalmistamise või töötlemise seadmed või protsessid G03; kindla otstarbega seadmed või protsessid, vaata vastavat klassi, mis käsitleb seda otstarvet) [2]

B06 MEHAANILISTE VÕNKUMISTE TEKITAMINE JA ÜLEKANDMINE ÜLDISELT

B07 TAHKETE AINETE ERALDAMINE TAHKETEST AINETEST; SORTEERIMINE (eraldamine üldiselt B01D; märgeraldamisprotsessid, sorteerimine protsesside abil, mis kasutavad voolavat keskkonda sarnaselt vedeliku kasutamisega B03; vedelikke kasutades B03B, B03D; sorteerimine, kasutades tahkete materjalide magnetilist või elektrostaatilist eraldamist tahketest materjalidest või voolavast keskkonnast, eraldamine kõrgepinge elektrivälja abil B03C; tsentrifuugid või keerisseadmed füüsikaliste protsesside teostamiseks B04; sorteerimine, mis on ainuomane spetsiifilistele materjalidele või toodetele ja on toodud teistes klassides, vaata vastavaid klasse)

B08 PUHASTAMINE

B09 TAHKETE JÄÄTMETE KAHJUTUSTAMINE; REOSTATUD PINNASE TAASTAMINE (heitvee, roiskvee ja mudasette töötlemine C02F; radioaktiivselt saastunud tahkete ainete töötlemine G21F 9/28) [3,6]

VORMIMINE

B21 METALLIDE MEHAANILINE TÖÖTLEMINE MATERJALI OLULISELT EEMALDAMATA; METALLIDE STANTSIMINE (metallivalu, pulbermetallurgia B22; metallide lõikamine B23D; metallide töötlemine suure tihedusega elektrivoolu abil B23H; jootmine, keevitamine, gaaslõikamine B23K; teised metallitöötlemisviisid B23P; lehtmaterjali stantsimine üldiselt B26F; metallide füüsikaliste omaduste muutmise protsessid C21D, C22F; galvanoplastika C25D 1/00)

B22 VALU; PULBERMETALLURGIA

B23 TÖÖPINGID; METALLI TÖÖTLEMINE, MIDA POLE MUJAL HÕLMATUD (lehtmaterjali, torude või profiilide stantsimine, perforeerimine B21D; traadi töötlemine B21F; varraste, nõelte või naelte valmistamine B21G; kettide valmistamine B21L; lihvimine B24)

B24 LIHVIMINE; POLEERIMINE

B25 KÄSI-TÖÖRIISTAD; PORTATIIVSED JÕUAJAMIGA TÖÖRIISTAD; KÄEPIDEMED KÄSIVAHENDITELE; TÖÖKOJA SISSESEADE; MANIPULAATORID

B26 KÄSI-LÕIKETÖÖRIISTAD; LÕIKAMINE; TÜKELDAMINE

B27 PUIDU VÕI PUIDULAADSE MATERJALI TÖÖTLEMINE VÕI KAITSMINE; NAELUTUS- VÕI KLAMMERDUSMASINAD ÜLDISELT

B28 TSEMENDI, SAVI VÕI KIVI TÖÖTLEMINE

B29 PLASTIDE TÖÖTLEMINE; PLASTILISES OLEKUS AINETE TÖÖTLEMINE ÜLDISELT (taigna töötlemine A21C; šokolaadi töötlemine A23G; metallivalu B22; tsemendi, savi töötlemine B28; keemilised aspektid vaata osast C, eriti C08; klaasi töötlemine C03B; küünalde valmistamine C11C 5/00; seebi valmistamine C11D 13/00; kunstkiudude, niitude, kiudude, harjaste või paelte tootmine D01D, D01F; esemete tootmine kiulise tselluloosi suspensioonist või papjeemašest D21J)

B30 PRESSID

B31 PABERIST ESEMETE VALMISTAMINE; PABERI TÖÖTLEMINE (kihiliste toodete, mis ei koosne täielikult paberist või kartongist, valmistamine B32B; õhukese materjali töötlemine, nt lehed, paber kangas B65H)

B32 KIHILISED TOOTED

TRÜKKIMINE

B41 TRÜKKIMINE; JOONIMISSEADMED; KIRJUTUSMASINAD; TEMPLID. (skaneerimise ja elektrisignaali muundamisega piltide või kujundite reprodutseerimine või paljundamine H04N) [4]

B42 RAAMATUTE KÖITMINE; ALBUMID; TOIMIKUD; TRÜKITOODANGU ERIVORMID

B43 KIRJUTUS- VÕI JOONESTUSVAHENDID; KONTORITARBED

B44 DEKORATIIVKUNST

TRANSPORT

B60 TRANSPORDIVAHENDID ÜLDISELT

B61 RAUDTEETRANSPORT

B62 MAASÕIDUKID, MIS EI KUULU RÖÖBASTRANSPORDI ALLA

B63 LAEVAD VÕI MUUD VEESÕIDUKID; NENDE SEADMESTIK

B64 ÕHUSÕIDUKID; LENNUNDUS; KOSMONAUTIKA

B65 TRANSPORTIMINE; PAKKIMINE; LADUSTAMINE; ÕHUKESE VÕI KIUDJA MATERJALI KÄSITLEMINE

B66 ÜLESTÕMBAMINE; TÕSTMINE; VEDAMINE

B67 PUDELITE, PURKIDE VÕI SAMA TÜÜPI NÕUDE AVAMINE VÕI SULGEMINE; VEDELIKE KÄSITLEMINE (otsakud üldiselt B05B; vedelike pakkimine B65B, nt B65B 3/00; pumbad üldiselt F04; sifoonid F04F 10/10; ventiilid F16K; veeldatud gaaside käsitlemine F17C)

B68 SADULSEPATÖÖD; POLSTERDAMINE

MIKROSTRUKTUURIDE TEHNOLOOGIA; NANOTEHNOLOOGIA

B81 MIKROSTRUKTUURIDE TEHNOLOOGIA [7]

B82 NANOTEHNOLOOGIA [7]

B99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND C – KEEMIA; METALLURGIA

KEEMIA

C01 ANORGAANILINE KEEMIA (anorgaanilistest ühenditest pulbri valmistamine keraamiliste toodete tootmise ettevalmistamisel C04B 35/00; fermentatsioon või ensüümprotsessid elementide või anorgaaniliste ühendite, v.a süsinikdioksiid C12P 3/00, valmistamiseks; metalliühendite saamine segudest, nt maagid, mis on vaheproduktid metallurgilistes protsessides vabade metallide saamisel C21B, C22B; mittemetalliliste elementide või anorgaaniliste ühendite tootmine elektrolüüsi või elektroforeesi teel C25B)

C02 VEE, HEITVEE, REOVEE VÕI MUDA TÖÖTLEMINE (Settetankid, Filtrimine, Nt Liivafiltrid Või Sõelumiseadmed, B01D)

C03 KLAAS; MINERAAL- VÕI ŠLAKKVILL

C04 TSEMENT; BETOON; TEHISKIVI; KERAAMIKA; TULEKINDLAD MATERJALID (sulamid, mis baseeruvad tulekindlatel metallidel C22C) [4]

C05 VÄETISED; NENDE TOOTMINE (protsessid või seadmed materjalide granuleerimiseks üldiselt B01J 2/00; materjalid mulla parandamiseks või mulla stabiliseerimiseks C09K 17/00) [4]

C06 LÕHKEAINED; TIKUD

C07 ORGAANILINE KEEMIA (sellised ühendid, nagu süsiniku oksiidid, sulfiidid või oksüsulfiidid, tsüaan, fosgeen, tsüaanvesinikhape või selle soolad C01; tooted, mis saadud kihilistest baasvahetuse silikaatidest ionvahetuse teel koos orgaaniliste ühenditega, nagu ammonium-, fosfoonium- või sulfooniumühendid või orgaaniliste ühendite interkalatsiooni teel C01B 33/00; makromolekulaarsed ühendid C08; värvained C09; fermentatsioonisaadused C12; fermentatsioon- või ensüümprotsessid sünteesimaks soovitud keemilist ühendit või kompositsiooni või eraldamiseks optilist isomeeri ratseemilisest segust C12P; orgaaniliste ühendite saamine elektrolüüsi või elektroforeesi teel C25B 3/00, C25B 7/00) [2]

C08 ORGAANILISED MAKROMOLEKULAARSED ÜHENDID; NENDE VALMISTAMINE VÕI KEEMILINE VÄLJATÖÖTAMINE; NENDEL PÕHINEVAD VALMISTISED (tehisniitide, -kiudude, -harjaste või -lintide tootmine või töötlemine D01)

C09 VÄRVAINED; VÄRVID; POLEERIMISSEGUD; LOODUSLIKUD VAIGUD; LIIMAINED; VALMISTISED, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD; MATERJALIDE, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD, KASUTAMINE

C10 NAFTA-, GAASI- VÕI KOKSITÖÖSTUS; TEHNILISED GAASID, MIS SISALDAVAD SÜSINIKOKSIIDI; KÜTUSED; MÄÄRDEAINED; TURVAS

C11 LOOMSED VÕI TAIMSED ÕLID, RASVAD, RASVAINED VÕI VAHAD; NEIST SAADUD RASVHAPPED; PESEMISVAHENDID; KÜÜNLAAD (toiduõli või -rasva segud A23)

C12 BIOKEEMIA; ÕLU; KANGE ALKOHOL; VEIN; ÄÄDIKAS; MIKROBIOLOOGIA; ENSÜMOLOOGIA; MUTATSIOONIDE SAAMINE VÕI GEENITEHNIKA

C13 SUHKRU TOOTMINE (polüsahhariidid, nt tärklis, selle derivaadid C08B; linnased C12C) [4]

C14 NAHAD; LOOMANAHAD; TOORNAHAD; VALMISNAHAD

METALLURGIA

C21 RAUAMETALLURGIA

C22 METALLURGIA (raua C21); MUSTMETALLIDE VÕI VÄRVILISTE METALLIDE SULAMID; SULAMITE VÕI VÄRVILISTE METALLIDE TÖÖTLUS (mustmetallide või värviliste metallide või sulamite termotöötamise üldised meetodid ja seadmed C21D; metallide saamine elektrolüüsi või elektroforeesi teel C25)

C23 METALLILISE MATERJALI PINNA KATMINE; MATERJALIDE PINNA KATMINE METALLILISE MATERJALIGA (tekstiiltoodete metalliseerimise teel D06M 11/00; tekstiiltoodete dekoratiivtöötlemine lokaalse metalliseerimisega D06Q1/00); PINNA KEEMILINE TÖÖTLEMINE; METALLILISE MATERJALI DIFUSIOONTÖÖTLEMINE; PINNA KATMINE VAAKUMAURUSTAMISE, PIHUSTAMISE, IOONLEGEERIMISE VÕI AURUDE KEEMILISE SADESTAMISE TEEL, ÜLDISELT (spetsiifilistel eesmärkidel vt vastavate klasside alt, nt takistite valmistamine H01C 17/06); METALLILISTE MATERJALIDE KORROSIONI VÕI TIHEDATE SADESTUSTEGA KATTUMISE VÄLTIMISE VIISID, ÜLDISELT (metalliliste pindade töötlemine või metallide katmine elektrolüüsi või elektroforeesi teel C25D, C25F) [2]

C25 ELEKTROLÜÜTILISED VÕI ELEKTROFOREESMEETODID; SEADMED NENDE LÄBIVIIMISEKS (elektrodialüüs, elektro-osmoos, vedelike eraldamine elektri abil B01D; metalli töötlemine suure tihedusega elektrivoolu toimel B23H; vee, heitvee või reovee töötlemine elektrokeemiliste meetodite abil C02F 1/46; metallilise materjali või katte pinnatöötlus, mis sisaldab vähemalt ühte meetodit klassist C23 ja vähemalt ühte meetodit, mis on hõlmatud klassiga C23C 28/00; anood- ja katoodekaitse C23F; monokristallide kasvatamine C30B; tekstiiltoodete metalliseerimine D06M 11/00; tekstiiltoodete dekoratiivtöötlus paikse metalliseerimisega D06Q 1/00; elektrokeemilised analüüsimeetodid G01 N; elektrokeemilised mõõte-, näidu- ja registreerimisseadmed G01R; elektrolüütilise ahela elemendid, nt kondensaatorid, H01G; elektrokeemilised voolu- või pingegeneraatorid H01M) [4]

C30 KRISTALLIDE KASVATAMINE (eraldamine kristallisatsiooni teel üldiselt B01D 9/00) [3]

KOMBINATOORTEHNOLOOGIA

C40 KOMBINATOORTEHNOLOOGIA [8]

C99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND D – TEKSTIILID; PABER

TEKSTIILID VÕI ELASTSED MATERJALID, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD

D01 LOODUSLIKUD VÕI KEEMILISED KIUD VÕI NIIDID; KETRUS (metallniidid B21; kiudude või niitide valmistamine sulaklaasist, sulamineraalist või šlakist C03B 37/00; lõngad D02)

D02 LÕNGAD; LÕNGADE VÕI KÖITE MEHAANILINE LÕPPVIIMISTLUS; LÕIME KÄÄRIMINE

D03 KUDUMINE

D04 PUNUMINE; PITSIKUDUMINE; SILMUSKUDUMINE; KAUNISTUSELEMENTIDE VALMISTAMINE; MITTEKOOTUD MATERJALID

D05 ÕMBLEMINE; TIKKIMINE; NÕELTORKEMATERJALI VALMISTAMINE

D06 TEKSTIILMATERJALIDE VÕI MUUDE SELLETAOLISTE MATERJALIDE TÖÖTLEMINE; PESEMINE; ELASTSED MATERJALID, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD

D07 KÖIED; KAABLID VÄLJA ARVATUD ELEKTRIKAABLID

PABER

D21 PABERI VALMISTAMINE; TSELLULOOSI TOOTMINE

D99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND E — PÜSIKONSTRUKTSIOONID

EHITUS

- E01 TEEDE, RAUDTEEDE VÕI SILDADE KONSTRUKTSIOONID (tunnelite E21D)
- E02 HÜDROTEHNILISED RAJATISED; ALUSED JA VUNDAMENDID; PINNASE TEISALDAMINE
- E03 VEEVARUSTUS; KANALISATSIOON
- E04 EHITUS (kihilised materjalid, kihilised tooted üldiselt B32B)
- E05 LUKUD; VÕTMED; AKENDE VÕI USTE LISAVARUSTUS; SEIFID
- E06 UKSED, AKNAD, LUUGID VÕI RULOOD ÜLDISELT; REDELID

MAAPINNA VÕI KALJU PUURIMINE; KAEVANDAMINE

- E21 MAAPINNA VÕI KALJU PUURIMINE; KAEVANDAMINE
- E99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND F — MEHAANIKA; VALGUSTUS; KÜTMINE; RELVAD; LÕHKAMINE

MOOTORID VÕI PUMBAD

F01 MASINAD VÕI MOOTORID ÜLDISELT (sisepõlemismootorid F02; hüdraulilised masinad F03, F04); MOOTORIGA JÕUSEADMED ÜLDISELT; AURUMASINAD

F02 SISEPÕLEMISMOTORID (nende tsükliliselt töötavad klapid, määrimine, heitgaaside väljalase või mootorimüra summutamine F01); KUUMADEL GAASIDEL VÕI PÕLEMISAADUSTEL TÖÖTAVAD JÕUSEADMED

F03 HÜDRAULILISED MASINAD VÕI MOOTORID (vedelikel ja elastsetel voolavatel keskkondadel töötavad F01; mahulise väljatõrjumise tüüpi hüdraulilised masinad F04) TUULE-, VEDRU- VÕI GRAVITATSIOONIMOTORID; MEHAANILISE ENERGIA VÕI REAKTIIVTÕUKEJÕU SAAMINE, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD

F04 MAHULISE VÄLJATÕRJUMISE TÜÜPI HÜDRAULILISED MASINAD; VEDELIKE VÕI ELASTSETE VOOLAVATE KESKKONDADE PUMBAD (portatiivsed tulekustutid koos käsipumpadega A62C 11/00, koos mootorajamiga pumpadega A62C 25/00; sisepõlemismootorite täitmine või läbipuhumine pumpadega F02B; mootorite kütusesissepritsepumbad F02M;ioonpumbad H01J 41/00; elektrodünaamilised pumbad H02K 44/00)

MASINAEHITUS ÜLDISELT

F15 HÜDRAULILISED TÄITURMEHCHANISMID; HÜDRAULIKA JA PNEUMAATIKA ÜLDISELT

F16 MASINATE ELEMENDID VÕI SÕLMED; MASINATE JA SEADMETE EFEKTIIVSE TÖÖTAMISE TAGAMISE ÜLDISED MEETMED; SOOJUSISOLATSIOON ÜLDISELT

F17 GAASIDE VÕI VEDELIKE HOIDMINE VÕI JAOTAMINE (veevarustus E03B)

VALGUSTUS; KÜTMINE

F21 VALGUSTUS (elektrilised aspektid või elemendid vt valdkonnast H, nt elektrilised valgusallikad H01J, H01K, H05B)

F22 AURU GENEREERIMINE (keemiaseadmed või füüsikalised seadmed gaaside genereerimiseks B01J; keemiline gaaside genereerimine, nt rõhu all, valdkond C; põlemisaduste või -jääkide eemaldamine, nt põlemisel saastunud torude või katelde pindade puhastamine F23J; kõrget rõhku või suurt kiirust omavate põlemisaduste saamine F23R; veesoojendid muuks otstarbeks peale auru genereerimise F24H, F28; soojusülekanekanalite, nt katelde aurustustorude sise- või välispindade puhastamine F28G)

F23 PÕLETAMISSEADMED; PÕLETAMISPROTSESSID

F24 KÜTE; Pliidid; VENTILATSIOON (taimede kaitsmine soojuse abil aedades, viljapuuaedades, või metsades A01G 13/06; küpsetusahjud ja -aparaadid A21B; toiduvalmistusseadmed, välja arvatud pliidid, A47J; se pistamine B21J, B21K; transpordivahenditele kohandatud spetsiaalsed seadmed vt klasside B60 – B64 alaklassidest; kütuse põletamise seadmed üldiselt F23; kuivatamine F26B; ahjud üldiselt F27; elektrisoojenduselemendid või -seadmed H05B)

F25 KÜLMUTAMINE VÕI JAHUTAMINE; KOMBINEERITUD SOOJENDUS- JA KÜLMUTUSSÜSTEEMID; SOOJUSPUMBAGA SÜSTEEMID; JÄÄ VALMISTAMINE VÕI SÄILITAMINE; GAASIDE VEELDAMINE VÕI TAHKESTAMINE

F26 KUIVATAMINE

F27 SOOJENDUSAHJUD; PÕLETUSAHJUD; SULATUSAHJUD; RETORTAHJUD (spetsiaalse otstarbega ahjud vt vastava klassi alt, nt leivaküpsetusahjud A21B, klaasisulatusahjud C03H, koksi või gaasi saamise

seadmed C10B, C10J, seadmed süsivesinike lõhustamiseks C10G, kõrgahjud C21B, konverterahjud terase saamiseks C21C, ahjud metallide termiliseks töötlemiseks C21D; elektriräbu-ümbersulatusahi või kaarleegiga elektriahi metallide saamiseks C22B 9/00; emailimisahjud C23D; seadmed kütuse põletamiseks F23; elektrilised soojendusseadmed H05B) [4]

F28 SOOJUSVAHETUS ÜLDISELT (soojuskandja, soojusvaheti või soojussalvesti materjalid C09K 5/00; soojusvahetite paigutus või montaaž õhukonditsioneeris, õhuniisutis või ventilatsiooniseadmes F24F 13/00)

RELVAD; LÕHKEAINE

F41 RELVAD

F42 LASKEMOON; LÕHKEAINE

F99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND G — FÜÜSIKA

INSTRUMENDID

G01 MÕÕTMINE (loendamine G06M); KATSETAMINE

G02 OPTIKA (optiliste elementide või aparatuuri valmistamine B24B, B29D 11/00, C03 või teised vastavad alaklassid või klassid, materjalid kui sellised vt vastavatest alaklassidest, nt C03B, C03C)

G03 FOTOGRAAFIA; KINEMATOGRAAFIA; ANALOOGTEHNIKA, MIS KASUTAB MUID LAINEID PEALE OPTILISTE; ELEKTROGRAAFIA; HOLOGRAAFIA (kujutise või mustrit esitamise skaneerimise ja elektriliseks signaaliks muundamise abil H04N [4])

G04 AJAMÕÕTMINE

G05 JUHTIMINE, REGULEERIMINE

G06 ANDMETÖÖTLUS; ARVUTAMINE; LOENDAMINE (lähtearvutid mängudele A63B 71/06, A63D 15/00, A63F 1/00; kirjutusseadmete kombineerimine andmetöötusseadmetega B43K 29/00)

G07 KONTROLLSEADMED

G08 SIGNALISATSIOON (indikatsioon- või kuvarseadmed puhtal kujul G09F, piltide ülekandmine H04N)

G09 ÕPPEVAHENDID; KRÜPTOGRAAFIA; KUVARID; ESITLUSVAHENDID; MÜÜGIVAHENDID

G10 MUUSIKAINSTRUMENDID; AKUSTIKA

G11 ANDMEKANDJAD

G12 KONSTRUKTSIOONIELEMENDID

TUUMAFÜÜSIKA

G21 TUUMAFÜÜSIKA; TUUMATEHNIKA

G99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]

VALDKOND H — ELEKTER

H01 ELEKTRISEADMETE PÕHIELEMENDID

H02 ELEKTRIENERGIA GENEREERIMINE, MUUNDAMINE VÕI JAOTAMINE

H03 ÜLDOTSTARBELISED ELEKTROONIKASEADMED

H04 ELEKTRISIDETEHNIKA

H05 ELEKTRITEHNIKA, MIS EI OLE MUJAL HÕLMATUD

H99 LEIUTISE OBJEKT, MIS EI OLE SELLES VALDKONNAS MUJAL HÕLMATUD [8]